

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen: K 24—
celo leto naprej K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnštvu prejemam: K 22—
celo leto naprej K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Dopisli naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo.) telefon št. 34.

Izhajna vsak dan zvečer izzvošni medolje in prasnike.

Inserati veljajo: peterostopna petič vrsta za enkrat po 16 vin, za dvakrat po 14 vin, za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Poznamena številka volja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko: K 25—
celo leto skupaj naprej K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo: K 30—
celo leto naprej K 30—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto naprej K 35—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znak.

Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 85.

Svetovna vojna.

Hude borbe v Karpatih. — Naše čete so v Karpatih in v Bukovini ujele 3420 mož. — Za Nemce uspešni boji v Flandriji in v Arzonih. — Odbiti ruski napadi pri Avgustowu in Mariampolu.

BOJI OB LABORCZI. — PRI ZALESZCZYKIH SO NAŠE ČETE VJELE 1400 RUSOV.

Dunaj, 5. aprila. (Kor. urad.) Uradno razglašajo, dne 5. aprila: V Karpatih se vrše v dolini reke Laborcze in v obojestranskih sosednjih odsekih nadaljni boji.

Na vseh ostalih frontah mestoma artiljerijska borba, sicer mir.

Pri Uščuju Biskupju vzhodno od Zaleszczykov so močnejše sovražne sile skušale pridobiti tla na južnem bregu reke Dnjestrja. Po večernem boju smo jih odbili, vjeli 1400 mož ter vplenili 7 strojnih pušk.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NAŠE ČETE SO V KARPATIH 3. APRILA VJELE 2020 RUSOV.

Dunaj, 4. aprila. (Kor. urad.) Uradno razglašajo, dne 4. aprila opoldne: V Karpatih trajajo boji na višinah na obeh straneh reke Laborcze.

Na vzhodnih vzporednih višinah večeraj izvršeni protinapad je potisnil doslej srdito napadajočega sovražnika iz več pozicij. Vzhodno od Wirawe smo odbili močan ruski napad. V teh večerajšnjih bojih smo vjeli 2020 Rusov. Severno od prelaza Uzsok je položaj neizpremenjen. Ponoven ruski napad se je ponesečil po kratkem boju. Na vseh ostalih frontah nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

BOJI OB LABORCZI IN PRI WIRAWL. — ODBITI RUSKI NAPADI PRI UZSOKU.

Dunaj, 3. aprila. (Kor. urad.) Uradno razglašajo, dne 3. aprila opoldne:

Na fronti v vzhodnih Beskidih se vrše boji od večeraj samo v gorah dolini Laborcze in na višinah južno od Wirawe. Na novo vporabljen ruska ojačenja so nas prisilila, da smo nekoliko umaknili na obeh straneh Cisne in Berechy Grna se boreče eksponirane čete. Napade na naše pozicije severno od prelaza Uzsok smo krvavo odbili. Irmed ruskih čet, ki so se najzadnje nahajale pred Przemyslom, smo sedaj vse divizije konstatirali na karpatski fronti. V jugovzhodni Galiciji samo artiljerijski boji. Pred našimi pozicijami med Prutom in Dnjestrom vlada po uspešnih bojih dne 1. aprila mir.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

ODBIT RUSKI NAPAD NA MARIAMPOL.

Berolin, 5. aprila. (Kor. urad.) Poročilo Wolffovega urada: Veliki glavni stan, dne 5. aprila.

Vzhodno bojišče: Rusi napad na Mariampol smo odbili s težkimi izgubami za sovražnika.

Sicer se ni na celi fronti ničesar prigodilo.

Vrhovno armadno vodstvo.

NEMŠKI KOMUNIKE S POLJSKEGA BOJIŠČA.

Berolin, 4. aprila. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 4. aprila.

Vzhodno bojišče: Ruske napade v okolici Avgustowa smo zavrnili.

Vrhovno armadno vodstvo.

SOBOTNO NEMŠKO POROČILO S POLJSKEGA BOJIŠČA.

Berolin, 3. aprila. (Kor. urad.) Poročilo Wolffovega urada. Veliki glavni stan, dne 3. aprila.

Vzhodno bojišče: Na vzhodni fronti se ni prigodilo ničesar bistvenega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Rusko uradno poročilo z dne 31. marca pravi:

Vzhodno od Njemena se boji nadaljujejo. V okolici Krasnopolja vzhodno od Suvalkov so naše čete večeraj nadaljevale uspešno ofenzivo.

V Karpatih traja naša ofenziva. Vjeli smo mnogo sovražnikov in vplenili 5 strojnih pušk.

Komunike od 2. aprila zatrjuje: Na fronti zapadno od Njemena smo izbojevali 31. t. m. važen uspeh nad Nemci.

V okolici Krasne zapadno od Simna se je pričel sovražnik vsled ljutega pritiska naših čet maglo umikati.

V Karpatih smo vzeli v okolici Volančiove in Lutoviske več silno utrjenih avstrijskih pozicij, navzlic ljutemu avstrijskemu ognju in visokemu snegu.

V smeri Khotin smo se uspešno bojevali proti nekaterim avstrijskim bataljonom, ki so bili zavzeli utrjene pozicije proti krajema Szilowey in Nainsy.

BOJI V KARPATIH.

Sobotni uradni komunike prinaša poročilo, iz katerega se da posneti, da so se vršili še v petek boji južno od Laborczewa in Virave, južno od Dukle. Ti ruski napadi so v zvezi z ofenzivo na fronti Lupkow-

Uzsok. Naše čete, ki so se bojevale na obeh straneh črte Cisna - Berechy, so se umaknile nekoliko v smeri proti Karpatom, ker so bile preveč eksponirane ruskim napadom.

Fronta, na kateri se je to zgodilo, je segala med ruske čete in bi se bila mogla držati samo, če bi bile naše čete tudi na desni in levji napredovale. Ker to očitno ni bilo mogoče brez večjih izgub in ker so postavili Rusi vse štiri divizije izpred Przemysla v Karpatih med Lupkow in Uzsok, je bila ta operativna poteza potrebna, da so se prihranile temu delu naše fronte prevelike izgube.

Operativna je bila ta poteza, nikakor pa ne strategična, ker se s tem položaj naših čet ni niti poslabšal, niti zboljšal. Končno bi lahko rekli, da se je položaj naših čet nekoliko zboljšal, ker je odpadla možnost večjih izgub in ker se je fronta v tem delu izravnala, toda odločno je, govoriti ob takih prilikah o zboljšanju položaja. Da se pa položaj naših čet ni poslabšal, za to nam je dokaz, da so bili vsi ruski napadi na ostali fronti v Karpatih krvavo odbiti. Tudi je prodiranje na tej točki izgubilo ves pomen, odkar rje padel Przemysl.

Boji v Bukovini.

Az Esté poročila iz Črnovic: Na skrajnem desnem krilu našega gališkega bojišča, to je v kotu Bukovine, Rusije in Romunske, se vrše že več dni vedno silnejši krvavi boji. Ti boji so se na obsegu vedno bolj razširili, ker sovražnik dan na dan bolj ojačuje svojo fronto. Kakor silno pa tudi napada sovražnik, ni se mu posrečilo odločiti se vzhodno od Zaleszczykov na črti do ruske meje in na severnem bregu Dnjestrja. Tu se obrača sovražna ofenzivna črta proti jugu ter sega pred naše pozicije v okolici Bojana. Vsi napadi in naskoki sovražnika so bili pod najtežjimi izgubami za njega odbiti tako, da po našem prodiranju iz Črnovic nismo izgubili niti koraka tal.

Boji ob Dnjestru.

Poročnik pri poljskih legijonarjih dr. Merwia poroča: Po zavzetju mesta Sniatyn je šlo proti črti ob Dnjestru. Ena kolona je dobila ukaz

prodirati preko črte Horodenka-Gwozdziec, druga na črti Kolomea-Gorny Tyn-Tlumacz. Črta določena za obrambo, je bila kakih 100 km dolga. Naše levo krilo, ki je imelo braniti odsek od Bistrice do Dolhe, je napadlo sovražnika izpred Jezupola. Ruski ogenj je moral utihniti, en ruski polkovnik je bil ubit, en stotnik ranjen. Glasom izpovedi vjetnikov je imela vsaka ruska stotnija samo mrtvih nad 20 mož. Mnogi vjetniki so bili oboroženi samo z Berdanovimi puškami, ki jih je treba po vsakem strelu znova polniti. Po zavzetju Jezupola bi bili morali legijonaši prodreti do železniškega mostu čez Dnjester, kar je nepričakovano prispel neki ruski oklopni vlak, tako, da so se naši v redu umaknili iz območja oklopnega vlaka. Istočasno z akcijo levega krila sta prodrla dva bataljona z artiljerijo in strojnimi puškami v smeri na Tlumacz, vzhodno od Stanislavova. Prišla sta skozi kraje Oleszow in Bratyszwow ter dospela končno do močno utrjenega mesteca Nizniowa. Med tem ko so bile naše čete že v mestu, so Rusi še zažgali veliki most čez Dnjester. Ker je bila s tem naša akcija pri Jezupolu in Nizniowu končana, je prišlo povelje, zbrati v Jezierzanih vse bataljone in od tod izvršiti sunek proti sovražnikom. V Jezierzanih je divjal boj; toda vse napor sovražnika je bil zaman. Naše čete, ki so že pričele z ofenzivo, niso popustile in se niso dale ustaviti niti od najhujšega sovražnega ognja. Prodrle so iz vasi in vzele še isti večer Tlumacz. Vsled situacije je bilo potem potrebno klin med ruskimi četami nekoliko potegniti nazaj, tako da so prišle naše čete na Lysogoro, višino med Bortniki in Korolowko. S pomočjo naše artiljerije so mogle naše kolone ta kraj zasesti.

Boji ob Bzuri.

Vojni poročevalec »Secola« poroča svojemu listu o pozicijskih bojih ob Bzuri in Ravki. Grmenje topov traja brez prenehanja. Skoro polovica prebivalstva je zapustila mesto Grodzisk, ki je šlo pred vojno 6000 prebivalcev. Mesto je danes podobno velikemu vojaškemu taborišču. Ob Ravki in Bzuri se vrše boji.

Boji ob Dnjestru.

Poročnik pri poljskih legijonarjih dr. Merwia poroča: Po zavzetju mesta Sniatyn je šlo proti črti ob Dnjestru. Ena kolona je dobila ukaz

prodirati preko črte Horodenka-Gwozdziec, druga na črti Kolomea-Gorny Tyn-Tlumacz. Črta določena za obrambo, je bila kakih 100 km dolga. Naše levo krilo, ki je imelo braniti odsek od Bistrice do Dolhe, je napadlo sovražnika izpred Jezupola. Ruski ogenj je moral utihniti, en ruski polkovnik je bil ubit, en stotnik ranjen. Glasom izpovedi vjetnikov je imela vsaka ruska stotnija samo mrtvih nad 20 mož. Mnogi vjetniki so bili oboroženi samo z Berdanovimi puškami, ki jih je treba po vsakem strelu znova polniti. Po zavzetju Jezupola bi bili morali legijonaši prodreti do železniškega mostu čez Dnjester, kar je nepričakovano prispel neki ruski oklopni vlak, tako, da so se naši v redu umaknili iz območja oklopnega vlaka. Istočasno z akcijo levega krila sta prodrla dva bataljona z artiljerijo in strojnimi puškami v smeri na Tlumacz, vzhodno od Stanislavova. Prišla sta skozi kraje Oleszow in Bratyszwow ter dospela končno do močno utrjenega mesteca Nizniowa. Med tem ko so bile naše čete že v mestu, so Rusi še zažgali veliki most čez Dnjester. Ker je bila s tem naša akcija pri Jezupolu in Nizniowu končana, je prišlo povelje, zbrati v Jezierzanih vse bataljone in od tod izvršiti sunek proti sovražnikom. V Jezierzanih je divjal boj; toda vse napor sovražnika je bil zaman. Naše čete, ki so že pričele z ofenzivo, niso popustile in se niso dale ustaviti niti od najhujšega sovražnega ognja. Prodrle so iz vasi in vzele še isti večer Tlumacz. Vsled situacije je bilo potem potrebno klin med ruskimi četami nekoliko potegniti nazaj, tako da so prišle naše čete na Lysogoro, višino med Bortniki in Korolowko. S pomočjo naše artiljerije so mogle naše kolone ta kraj zasesti.

Boji ob Bzuri.

Vojni poročevalec »Secola« poroča svojemu listu o pozicijskih bojih ob Bzuri in Ravki. Grmenje topov traja brez prenehanja. Skoro polovica prebivalstva je zapustila mesto Grodzisk, ki je šlo pred vojno 6000 prebivalcev. Mesto je danes podobno velikemu vojaškemu taborišču. Ob Ravki in Bzuri se vrše boji.

Boji ob Dnjestru.

Poročnik pri poljskih legijonarjih dr. Merwia poroča: Po zavzetju mesta Sniatyn je šlo proti črti ob Dnjestru. Ena kolona je dobila ukaz

prodirati preko črte Horodenka-Gwozdziec, druga na črti Kolomea-Gorny Tyn-Tlumacz. Črta določena za obrambo, je bila kakih 100 km dolga. Naše levo krilo, ki je imelo braniti odsek od Bistrice do Dolhe, je napadlo sovražnika izpred Jezupola. Ruski ogenj je moral utihniti, en ruski polkovnik je bil ubit, en stotnik ranjen. Glasom izpovedi vjetnikov je imela vsaka ruska stotnija samo mrtvih nad 20 mož. Mnogi vjetniki so bili oboroženi samo z Berdanovimi puškami, ki jih je treba po vsakem strelu znova polniti. Po zavzetju Jezupola bi bili morali legijonaši prodreti do železniškega mostu čez Dnjester, kar je nepričakovano prispel neki ruski oklopni vlak, tako, da so se naši v redu umaknili iz območja oklopnega vlaka. Istočasno z akcijo levega krila sta prodrla dva bataljona z artiljerijo in strojnimi puškami v smeri na Tlumacz, vzhodno od Stanislavova. Prišla sta skozi kraje Oleszow in Bratyszwow ter dospela končno do močno utrjenega mesteca Nizniowa. Med tem ko so bile naše čete že v mestu, so Rusi še zažgali veliki most čez Dnjester. Ker je bila s tem naša akcija pri Jezupolu in Nizniowu končana, je prišlo povelje, zbrati v Jezierzanih vse bataljone in od tod izvršiti sunek proti sovražnikom. V Jezierzanih je divjal boj; toda vse napor sovražnika je bil zaman. Naše čete, ki so že pričele z ofenzivo, niso popustile in se niso dale ustaviti niti od najhujšega sovražnega ognja. Prodrle so iz vasi in vzele še isti večer Tlumacz. Vsled situacije je bilo potem potrebno klin med ruskimi četami nekoliko potegniti nazaj, tako da so prišle naše čete na Lysogoro, višino med Bortniki in Korolowko. S pomočjo naše artiljerije so mogle naše kolone ta kraj zasesti.

Boji ob Bzuri.

Vojni poročevalec »Secola« poroča svojemu listu o pozicijskih bojih ob Bzuri in Ravki. Grmenje topov traja brez prenehanja. Skoro polovica prebivalstva je zapustila mesto Grodzisk, ki je šlo pred vojno 6000 prebivalcev. Mesto je danes podobno velikemu vojaškemu taborišču. Ob Ravki in Bzuri se vrše boji.

Boji ob Dnjestru.

Poročnik pri poljskih legijonarjih dr. Merwia poroča: Po zavzetju mesta Sniatyn je šlo proti črti ob Dnjestru. Ena kolona je dobila ukaz

prodirati preko črte Horodenka-Gwozdziec, druga na črti Kolomea-Gorny Tyn-Tlumacz. Črta določena za obrambo, je bila kakih 100 km dolga. Naše levo krilo, ki je imelo braniti odsek od Bistrice do Dolhe, je napadlo sovražnika izpred Jezupola. Ruski ogenj je moral utihniti, en ruski polkovnik je bil ubit, en stotnik ranjen. Glasom izpovedi vjetnikov je imela vsaka ruska stotnija samo mrtvih nad 20 mož. Mnogi vjetniki so bili oboroženi samo z Berdanovimi puškami, ki jih je treba po vsakem strelu znova polniti. Po zavzetju Jezupola bi bili morali legijonaši prodreti do železniškega mostu čez Dnjester, kar je nepričakovano prispel neki ruski oklopni vlak, tako, da so se naši v redu umaknili iz območja oklopnega vlaka. Istočasno z akcijo levega krila sta prodrla dva bataljona z artiljerijo in strojnimi puškami v smeri na Tlumacz, vzhodno od Stanislavova. Prišla sta skozi kraje Oleszow in Bratyszwow ter dospela končno do močno utrjenega mesteca Nizniowa. Med tem ko so bile naše čete že v mestu, so Rusi še zažgali veliki most čez Dnjester. Ker je bila s tem naša akcija pri Jezupolu in Nizniowu končana, je prišlo povelje, zbrati v Jezierzanih vse bataljone in od tod izvršiti sunek proti sovražnikom. V Jezierzanih je divjal boj; toda vse napor sovražnika je bil zaman. Naše čete, ki so že pričele z ofenzivo, niso popustile in se niso dale ustaviti niti od najhujšega sovražnega ognja. Prodrle so iz vasi in vzele še isti večer Tlumacz. Vsled situacije je bilo potem potrebno klin med ruskimi četami nekoliko potegniti nazaj, tako da so prišle naše čete na Lysogoro, višino med Bortniki in Korolowko. S pomočjo naše artiljerije so mogle naše kolone ta kraj zasesti.

Boji ob Bzuri.

Vojni poročevalec »Secola« poroča svojemu listu o pozicijskih bojih ob Bzuri in Ravki. Grmenje topov traja brez prenehanja. Skoro polovica prebivalstva je zapustila mesto Grodzisk, ki je šlo pred vojno 6000 prebivalcev. Mesto je danes podobno velikemu vojaškemu taborišču. Ob Ravki in Bzuri se vrše boji.

Boji ob Dnjestru.

Poročnik pri poljskih legijonarjih dr. Merwia poroča: Po zavzetju mesta Sniatyn je šlo proti črti ob Dnjestru. Ena kolona je dobila ukaz

prodirati preko črte Horodenka-Gwozdziec, druga na črti Kolomea-Gorny Tyn-Tlumacz. Črta določena za obrambo, je bila kakih 100 km dolga. Naše levo krilo, ki je imelo braniti odsek od Bistrice do Dolhe, je napadlo sovražnika izpred Jezupola. Ruski ogenj je moral utihniti, en ruski polkovnik je bil ubit, en stotnik ranjen. Glasom izpovedi vjetnikov je imela vsaka ruska stotnija samo mrtvih nad 20 mož. Mnogi vjetniki so bili oboroženi samo z Berdanovimi puškami, ki jih je treba po vsakem strelu znova polniti. Po zavzetju Jezupola bi bili morali legijonaši prodreti do železniškega mostu čez Dnjester, kar je nepričakovano prispel neki ruski oklopni vlak, tako, da so se naši v redu umaknili iz območja oklopnega vlaka. Istočasno z akcijo levega krila sta prodrla dva bataljona z artiljerijo in strojnimi puškami v smeri na Tlumacz, vzhodno od Stanislavova. Prišla sta skozi kraje Oleszow in Bratyszwow ter dospela končno do močno utrjenega mesteca Nizniowa. Med tem ko so bile naše čete že v mestu, so Rusi še zažgali veliki most čez Dnjester. Ker je bila s tem naša akcija pri Jezupolu in Nizniowu končana, je prišlo povelje, zbrati v Jezierzanih vse bataljone in od tod izvršiti sunek proti sovražnikom. V Jezierzanih je divjal boj; toda vse napor sovražnika je bil zaman. Naše čete, ki so že pričele z ofenzivo, niso popustile in se niso dale ustaviti niti od najhujšega sovražnega ognja. Prodrle so iz vasi in vzele še isti večer Tlumacz. Vsled situacije je bilo potem potrebno klin med ruskimi četami nekoliko potegniti nazaj, tako da so prišle naše čete na Lysogoro, višino med Bortniki in Korolowko. S pomočjo naše artiljerije so mogle naše kolone ta kraj zasesti.

Boji ob Bzuri.

Vojni poročevalec »Secola« poroča svojemu listu o pozicijskih bojih ob Bzuri in Ravki. Grmenje topov traja brez prenehanja. Skoro polovica prebivalstva je zapustila mesto Grodzisk, ki je šlo pred vojno 6000 prebivalcev. Mesto je danes podobno velikemu vojaškemu taborišču. Ob Ravki in Bzuri se vrše boji.

LISTEK.

Amerikanka.

Francoski spisal Pierre de Coulevain.

(Dalje.)

Drugi del.

I.

Grad Saint - Michel, ležč na pol pota od griča, ki obvladuje Juanški zaliv, je zgradil neki Anglež v slouju opatiji, kakor jih pogosto srečaš v Angliji. Zakonca de Froissy sta ga kupila, da preživita, kakor sta se izražala, tam svoja stara leta in v tem rajskem kotičku je bilo zares dovolj solnca, azurnega ozadja in naravne lepote, da si mogel uživati čarovite solnčne zahode in žareče jutranje zarje.

Novoporočencema je bil tukaj odprt grad z vsemi udobnostmi razkošnega življenja. Okoli in okoli z vonjem prenasičen zrak, cvetlice, prekrasne livade, nad njimi modro nebo, na obzorju sinje morje, naravnost čarobna pokrajina. V Canneski lukvi sta našla zasidrano jahto, ki je čakala njihovega povelja, da ju popelje po morju, kakor jih je poleteli vozila ob bregovih Normandije in Bretagne. Posadka, ki je zaročenca ohranila v prijaznem spominu, ju je sprejela kakor kraljevsko dvojico in pozdravila z vzkliki in cvetlicami.

Prišla sta v Cannes ravno, ko je prenehala daljša deževna doba; mesec november je bil izredno lep in gorak, tako da sta mogla na vse strani delati dolge izprehode, pa tudi izlete na jahti Sans - Souci. Annie je vsak dan odkrila kaj novega in kar ni prišla iz navdušenja. Bila je vsa srečna, da končno spozna ta del južne Francije, katerega so posetile vse njene prijateljice in v žarkih njene mlade ljubezni se ji je prikazal še mnogo lepši kakor katerikoli izmed njih.

»Plašč« ubožnosti, ki je težil Jacquesa kakor »svinčeni plašč« Dantejeve pogublence, je za vedno zdrknil z njegovih ramen in čutil se je mladega in ognjevitega kakor z dvajsetimi leti. Imel je le še eno samo željo, priti zopet v posest Blonaya in Bontemps je utrjeval to njegovo upanje.

Že v prvih urah zakonske intimnosti je Jacques spoznal, kako tuja mu je Annie. Bila je to Eva v prozi, priprosto - naravno bitje novega sveta, tako različna od zagonetne in nerazrešljive Eve starega sveta, kakor moreta le biti dve bitji iste vrste. V njenem objemu je imel občutek, kakor da ugrizne v lep, zdrav, še ne prav dozorel sad, ki pa navzlic svojemu ostremu okusu ugaja. Ta žena kratkih poljubov, prozornih oči in svežih rok, mu ni mogla nuditi opoj-

nosti, kakršno je poznal, odkrila mu je sladkost naravne in neprisiljene ljubezni.

Annie je presojala zakon s priprostim, odkritim veseljem, s prozo, ki je Jacquesa pogosto spravila iz ravnotežja. Njeni izrazi so bili tako značilni in za Francoza tako tuji, da se jim je Jacques na tihem smejal, obžalujoč, da jih radi delikatnosti ne more ponoviti svojim prijateljem.

Jacques je svojo ženo trdno držal v rokah in jo skrbno proučeval. Oblačil se je običajno v sobi poleg Anninega boudoirja. Pri prislonjenih vratih je pogosto poslušal njene pogovore in prepire s Katarino. Neizrečeno so ga zabavali in mu končno odkrili njen značaj. Marki je z zadostčenjem opazal, da se je Katarina z njim sprizajnila, neprijetno bi mu bilo, imeti v svojem obližju sovražno žensko. Sicer pa ni bilo lahko, pridobiti si naklonjenost Irke. Toda Jacques je znal govoriti s starimi služabniki in zanjo je vedno imel še kako posebno prijazno besedo.

Zakon je mlado Amerikanko očitvidno spremenil. Njeno lice je postalo milejše in manj otroško. V njenem vedenju ni bilo opažati več toliko samostojnosti in osornosti. Nekoga dne je pisala svoji sestrični: »Jacques trdi, da imam čisto drugičen obraz; radovedna sem, kaj pomeni ti.« Pristavila je še: »Če je res, da nas sreča dela lepše, tedaj moram biti prav lepa.«

Zakon je mlado Amerikanko očitvidno spremenil. Njeno lice je postalo milejše in manj otroško. V njenem vedenju ni bilo opažati več toliko samostojnosti in osornosti. Nekoga dne je pisala svoji sestrični: »Jacques trdi, da imam čisto drugičen obraz; radovedna sem, kaj pomeni ti.« Pristavila je še: »Če je res, da nas sreča dela lepše, tedaj moram biti prav lepa.«

Zakon je mlado Amerikanko očitvidno spremenil. Njeno lice je postalo milejše in manj otroško. V njenem vedenju ni bilo opažati več toliko samostojnosti in osornosti. Nekoga dne je pisala svoji sestrični: »Jacques trdi, da imam čisto drugičen obraz; radovedna sem, kaj pomeni ti.« Pristavila je še: »Če je res, da nas sreča dela lepše, tedaj moram biti prav lepa.«

Artillerija je razbila nad 60 hiš. Ponekod sta obe reki polni ubitih vojakov. Za nekatere strelske jarkove so se vršili večkrat luti boji, ponekod so nemški strelski jarki komaj 50 korakov oddaljeni od ruskih. Pri Bolimovu so Nemci enkrat navidezno zbežali, Rusi, ki so jim sledili, pa so prišli nad mine, ki so vrgle v zrak en cel polk.

Epidemija v Rusiji.

»Rječ« poroča iz Charkova: Tu vlada epidemija koz. Izvedlo se je prisilno cepljenje vseh prebivalcev. Tudi v Moskvi se širijo epidemične bolezni. Samo en teden je bilo beležiti 1193 slučajev pegastega legarja, legarja, skrobuta in griže.

Skrto žito v Rusiji.

»Rječ« pravi baje, da je ruski minister notranjih zadev naročil gubernatorjem, da morajo energično nastopati, da bo prebivalstvo prodajalo skrivne zaloge žita. Da se armada preskrbi z živili, je treba registrirati vse zaloge žita. Če bo treba, bo vlada žito rekvirirala.

DRIE GRACHTEN V NEMŠKIH ROKAH. — BOJI V ARGONIH.

Berolin, 5. aprila. (Kor. urad.) Poročilo Wolffovega urada: Veliki glavni stan, dne 5. aprila.

Zapadno bojišče:

Belgijci so skušali pritegniti ojačenja v vas Drie Grachten, ki se nahaja razen nekaterih hiš na severnem robu od 3. aprila sem v naši posesti. Toda naš artiljerijski ogenj jih je prepodil.

Takisto je preprečila naša artiljerija francoske napadalne poskuse v Argonskem lesu.

Močan sovražni napad na višinske pozicije zapadno od Bourenillesa (južno od Varrennesa) se je razbil tik pred našimi zaprekami.

Francoski pehotni navalni zapadno od Pout a Moussona niso imeli nobenega uspeha. Pač pa je nam več razstrelb z minami doneslo pridobitve na ozemlju v gozdu Le Pretre.

Vrhovno armadno vodstvo.

NEDELJSKI KOMUNIKE S FRANCOSKEGA BOJIŠČA.

Berolin, 4. aprila. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 4. aprila.

Zapadno bojišče:

Ob Ysarskem kanalu južno od Dixmuidena so zasedle naše čete vas Drie Grachten na zapadnem bregu, ki so jo imeli v posesti Belgijci. V gozdu Le Pretre smo odbili več francoskih navalov.

Vrhovno armadno vodstvo.

SOBOTNO NEMŠKO POROČILO Z ZAPADNEGA BOJIŠČA.

Berolin, 3. aprila. (Kor. urad.) Poročilo Wolffovega urada. Veliki glavni stan, dne 3. aprila.

Zapadno bojišče:

Poskus Belgijcev, da bi zopet osvojili pristanišče Klosterchoch, ki smo jim jo odvzeli dne 31. marca, se je ponesrečil. Francoski naval v gozdu Le Pretre se je izjalovil. Francoski napad na višino pri Nieder-

nie, da odloži svoj gosti pajčolan. Gospodična May pa ga je takoj odstranila.

— Oglejmo si, je dejala, to veliko spremembo, o kateri govoriš. Res je, sprememba si se!

— V dobri ali slabi smeri?

— Ne vem... Tvoje oči so večje in postarala si se...

— Postarala! Je vzkliknila Annie prestrašena in hitela pred zrcalo.

— O, nočem s tem reči, da so se ti na obrazu pokazale gube, je odgovorila Klara smeje, a zlej...

— Ovi! Je svoje roke okoli vratu sestricine in približala svoj obraz njenemu.

— Mari ne izgledam mlajša od tebe?

— Priznam.

— Postala si žena... in še markiza povrh! To je več kakor potrebno, da se postaraš.

Nato se ji je urno izvila iz rok, se postavila naravnost pred njo in rekla:

— Sedaj pa resnico. Obljubile sva si, da jo druga drugi poveva. Ali je zakon prijeten ali neprijeten?

Annie je zardela in pogledala v stran.

— To zavisi povsem od moža, je odgovorila, da zakrije svojo zardrego.

— Misliš sem si, je dela Klara z največjo resnobo.

— Kako gre Georgesu? je vprašala mlada žena, hoteča preiti na drug razgovor.

(Dolge prihodnje.)

aspachu in južno od tod, zapadno od Mühlhausna, smo odbili.

Vrhovno armadno vodstvo.

Poročilo francoskega generalnega štaba.

Iz Pariza poročajo »M. N. Nachrichten« dne 3. aprila:

Komunike z 2. oprala ob 3. pop. se glasi: »Včerajšnjemu poročilu nimamo ničesar važnega dostaviti. — Južno od Peronne pri Dompierre smo razstrelili z minami več sovražnih strelskih jarkov. V Argonih pri Bagatellu smo takoj ustavili nemški profinapad. Francoski in belgijski letalci so vrgli kakih 30 bomb na letališče pri Hanozoum.«

Komunike z dne 2. aprila ob 11. ponoči se glasi:

Ničesar važnega nimamo poročati s fronte. Zjutraj smo vzhodno od Soissons sestrelili na tla v našo bojno črto neki francoski zrakovplov. To je tretji tekom 24 ur. Zračno brodoge vrglo 33 bomb na barake in zgradbe na kolodvoru pri Vigneulleusen en Woivre. Večina bomb je padla sredi v cilj. Naša letala je sovražnik ljuto obstreljeval iz največje bližine. Toda zadel ni nobenega letalca, vsa letala so se brez vsake neizgode vrnila v naše pozicije.

S FRANCOSKEGA BOJIŠČA.

»Corriere della sera« poroča iz Londona: Oberst Repington se v več člankih bavi z vprašanjem, kake operacije nameravajo Nemci v kratkem izvesti. Repington je mnenja, da bodo prešli Nemci na zahodnem bojišču v kratkem v ofenzivo. Dejstvo, da imajo Angleži gotove pokrajine zasedene, bo Nemce prisililo, tu nastopiti. Repington pravi, da Angleži upajo, da so za tak nemški naskok zadostno pripravljene in da imajo angleške čete za fronto več kilometrov daleč pripravljene okope, ker ni izključeno, da se posreči nemški sunek z namenom, Angleže potisniti proti obali, med Oiso in Arrasom v smeri na Amiens. Nemci gotovo niso opustili namena, zasesti Calais, in če dospo enkrat tja, imajo gotovo mnogo bolj nevarno in bolj važno oporišče za svoje operacije, kako sta Zeebrügge ali Ostende. Repington je mnenja, da se bliža v bojih na kopnem na zahodu odločitev, kar je tem bolj nevarno, ker bodo zbrali Nemci za to odločitev vse za orožje sposobne može, da jim zniaga ne more uiti.

Iz Remiremonta poročajo, da je metal neki nemški »golob« v nedeljo dne 28. marca bombe na Gerardmer. »Temps« poroča, da so pripili dne 2. aprila nemški letalci nad Merville in vrgli 12 bomb, ki pa so napravile škodo le na materijalu. Tudi na Estaires so vrgli Nemci 4 bombe. Francoski letalci so zasledovali Nemce. »Temps« poroča nadalje, da je neko nemško letalo v četrtek vrglo 4 bombe na Bethune. Bombe so napravile mnogo škode.

General Maunoury, ki je bil v fronti ranjen, se od takrat ni več zavedel. Njegov položaj je zelo resen. Na njegovo mesto je prišel general Dubois, bivši vodja oddelka za konjenico v vojnem ministrstvu.

»Journal de Geneve« poroča iz Pariza: Za sedaj je duh francoskega naroda oživilen vsled upanja na novo francosko ofenzivo, ki je nameravana za sredo aprila. Zlasti pravijo, da je njihova artiljerija boljša, kakor nemška.

Nemški letalci na severnem vzhodnem bojišču.

Iz Petrograda poročajo uradno preko Stockholma: Zadnje dni so bili sovražni letalci zelo agilni. V odseku Ostrolenke je vrglo 15 sovražnih aeroplanov dne 29. marca kakih sto bomb proti neki hiši, ki so jo imeli za ruski glavni stan. Baje ni zadel nobena bomba hiše.

Zopet poset »Zeppelinov« na Angleškem?

»Tijde« poroča: Severno od hollandskega otoka Schirmonnikoog so videli dva nemška »Zeppelina«, katerima je sledilo 6 letal. »Zeppelini« in letalci so izginili proti zahodu.

Na Francoskem vjeti Nemci.

Berolin, 4. aprila. (Kor. urad.) Po poročilih tukajšnjega ameriškega poslaništva je izjavila francoska vlada ameriškem poslaništvu v Parizu, da Francozi nikdar niso nameravali deportirati od francoskega vojnega sodišča obsojenih poročnikov plem. Schirstaetd in grofa Strachwitza in da z njimi ne postopajo več, kakor s kazenskimi vjetniki, marveč kot z vojnimi vjetniki.

Francoski senat.

Lyon, 4. aprila. (Kor. urad.) »Lyon republicain« poroča iz Pariza:

Senat je sklenil v včerajšnji seji poleg zakonske predloge za vpoklicanje letnika 1917., ki jo je zbornica že odobrila, tudi zakonsko predlogo, s katero se vlada pooblašča proglasiti naturalizacijo. Nemcev, Avstrijcev in Ogrov v Franciji za neveljavno. Istotako se je sprejela zakonska predloga o kazenskem postopanju proti onim francoskim državljanom, ki kljub prepovedi trgujejo s pripadniki sovražnih držav.

Delavsko gibanje na Angleškem.

London, 3. aprila. (Kor. urad.) Pristaniški delavci v Liverpoolu, ki so se dosedaj branili, v petek in soboto delati čez peto uro, so ta teden nehali delati že v četrtek.

Boj v vzhodni Afriki.

London, 5. aprila. (Kor. urad.) Reuterjev urad poroča iz Livingtona: Patrulja zaveznikov je napadla Nemce dne 17. marca pri Abercornu ob jezeru Tanganjika ter jih vrgla po živahnem boju nazaj. Nemci so izgubili enega častnika in 3 vojake mrtve ter mnogo ranjenih. Na strani zaveznikov so bili mrtvi en prostovoljec in 2 Askarija, ranjena pa dva Askarija.

(Abercorn leži kakih 30 km južno-vzhodno od najbolj južne točke jezera Tanganjika, ter se nahaja na angleških tleh, kakih 20 km od meje nemške vzhodnje Afrike.)

DELO NEMŠKIH PODMORSKIH ČOLNOV.

Iz Rotterdama poročajo: Moštvo norveške ladje »Nord« poroča tole: V četrtek zjutraj smo srečali v bližini Doggerbanka nemški podmorski čoln »U 10«. Kapitan podmorskega čolna je zaukazal, da mora kapitan ladje primesti papirje ladje na krov podmorskega čolna. Nato je morala posadka »Norda« zapustiti tekom desetih minut ladjo. Posadko je vzela na krov ladje »Unita«, ki jo je prepeljala v Rotterdam. Ko je izginila ladja »Nord« iz vidika, se je zaslila eksplozija in so se na horizontu pokazali oblaki dima. Po drugih poročilih je poveljnik podmorskega čolna povedal kapitanu ladje, da ima nalogo uničiti ladjo zato, ker ima na krovu konterbanda. Posadka meni, da so ladjo »Nord« zažgali, ker bi bilo škoda v ta namen rabiti torpeda.

London, 3. aprila. (Kor. urad.) (Poročilo Reuterjevega urada.) Na višini Starpointa je bil danes ponoči torpediran angleški parnik »Lockwood«. Posadka se je rešila na nek ribiški parnik iz Brixhama.

London, 3. marca. (Kor. urad.) (Reuterjevo poročilo.) Iz Rotterdama v Leith dospeli parnik »Staffa« poroča, da je 30. marca, ko je parnik dospel do angleške obale, neki nemški letalec vrgel bombo, ki pa je padla v razdalji 15 čevljev od parnika v morje. Parnik »Hendrik« je nato izstrelil proti letalcu ognjeno puščico, ki bi bila skoraj zadela letalca. Letalec je nato pobegnil.

London, 3. aprila. (Kor. urad.) »Times« poročajo iz Newhawena: Neki torpedni rušilec parniške flotile je rešil osem mož posadke parnika »Seven Sea«. Kakor že poročano, je opazovalec opazil podmorski čoln šele, ko je bil parnik od torpeda že zadet. Parnik se je potopil tekom treh minut. »Seven Sea« je vozil s hitrostjo 9 vozlov, ko ga je dohitel podmorski čoln. Ko je bil parnik zadet, je posadka hitro spustila rešilne čolne, ki pa jih je potapljačiji se parnik potegnil s seboj v globočino. Dva moža posadke je prepeljal neki angleški torpedni rušilec v Dover. Oba sta morala poldrugo uro plavati, predno sta dospela do rušilca. »Seven Sea« je bil zadet v sredini od torpeda in skoraj raztrgan. Domneva se, da je bilo par strojnikov in kurjačev takoj ubitih. Parnik se je potapljale le par minut.

Pariz, 3. aprila. (Kor. urad.) »Agence Havas« poroča iz Fecampa: Ribiško ladjo »Paquerette« iz Fecampa, ki je bila na poti v Neufundland, je 2. t. m. v bližini Capa d'Antifer zadel neki torpedo. Posadka se je rešila v čolnih.

London, 2. aprila. (Kor. urad.) Po uradnih poročilih admiralitete so nemški podmorski čolni od pričetka nemške blokade pa do sedaj potopili 27. ladij. V tednu od 24. do 31. marca so potopili podmorski čolni zopet pet ladij s skupaj 16.220 tonami.

London, 3. aprila. (Kor. urad.) Zadržni torpedirano ladjo »Delvira« so v toliko popravili, da so jo lahko privlekli v Cherbourg. Ladja »Anfourwen« je dospela v Cardiff, da popravi nekje dobljene škode. Na ladji so se nahajali tudi častniki in kapitan torpediranega in potopljenega parnika »Sven Sea«. Rešeni častniki pripovedujejo, da je na parniku »Sven Sea« nastala naenkrat strašna eksplozija, vsled česar se je parnik potopil, predno je bilo možno spustiti rešilne čolne. Podmorskega čolna niso nikjer opazili.

piš, predno je bilo možno spustiti rešilne čolne. Podmorskega čolna niso nikjer opazili.

Potopljena ameriška ladja.

Bremen, 3. aprila. (Kor. urad.) Po neki privatni brzojavki lista »Weser Zeitung« se je ameriški parnik »Green Bryar« iz Novega Jorka v Severnem morja potopil. Posadko so prepeljali v Wyk na otokih Föhn in v Amrun.

NEVTRALNA ZASTAVA.

Christiania, 5. aprila. (Kor. urad.) Tukajšnji angleški poslanik je sporočil zunanjemu uradu, da je dobila angleška vlada poročilo, da volunijo nemški ribiški čolni pod nevtralnimi zastavami in signalizirajo svoja opazovanja nemškim vojnim ladjam. Opazovali so, da ribiški čolni ne brzojavljajo samo brezzično, marveč da signalizirajo tudi z gostim dimom. Angleška vlada prosi zato norveško vlado, da naj vse ribiške čolne posvari, da se izpostavljajo največji sumnji, če v bližini angleških vojnih ladij na zgoraj označeni način signalizirajo. To bi moglo imeti za posledico, da bi angleške ladje, brez svara potopile ribiške čolne. Enako bi bile izpostavljene isti nevarnosti ladje, ki bi pasirale črto angleških vojnih ladij ter bi spustile karkoli v vodo. Končno se pozivljajo norveški ribiški čolni, da naj ostanejo kolikor mogoče daleč stran od angleških vojnih ladij.

Ameriška nota Angliji.

London, 2. aprila. (Kor. urad.) Ameriška nota je dospela v tukajšnji ameriški poslaništvo in bo prihodnji teden objavljena.

Zaplenjene nemške poštne pošiljke.

Iz Toulona poroča »Agence Havas«: V zadnjih osmih dneh so stražne ladje zaveznikov zaplenile na krovih raznih ladij nad 250 pošt-nih pošiljatev nemškega izvora. Pet parnikov so prepeljali v pristanišča, da izlože blago, ki je namenjeno ali pa došlo iz Nemčije.

»Prinz Eitel Friedrich«.

London, 2. aprila. (Kor. urad.) Reuterjev urad poroča iz Newporta od 31. marca: Kapitan pomožne križarke »Prinz Eitel Friedrich« skuša očitno na križarko naložiti 1600 ton premoga ter namerava s tem tovorom doseči najbližje nemško pristanišče. Na križarki so danes popoldne pričeli z nalaganjem tovara. Posadka dela z največjo hitrostjo.

Novi Jork, 3. aprila. (Kor. urad.) Nemška pomožna križarka »Prinz Eitel Friedrich« je pričela v sredo nalagati premog. Oborožena patrolja, za katero je zaprosil kapitan, straži križarko, ker je kapitan dobil več grozilnih pisem.

Ubegla nemška ladja.

Iz Pariza poročajo: Brzojavka Agence Havas iz Las Palmasa naznanja, da se je parniku »Mazedonia« posrečilo uiti angleškim parnikom, ki so stražile pristanišče in da je ladja pobegnila proti Južni Ameriki. Na krovu je imel parnik živila, namenjena nemškim ladjam. »Temps« poroča iz Las Palmasa, da se je tamkaj uvedla stroga preiskava, da se dožene, na kak način je mogel parnik »Mazedonia« preslepiti angleške ladje, ki so tam stražile. Mornariške oblasti so odredile, da morajo odstraniti v pristanišču zasidrane nemške in avstrijske ladje najvažnejše strojne dele, da se na ta način prepreči vsak beg.

NAPAD NA DARDANELE.

Turška poročila.

Carigrad, 2. aprila. (Kor. urad.) Od zadnjih dni se ni zgodilo pred Dardanelami ničesar. Privatna brzojavna poročila javljajo, da so se pojavili včeraj pred Edre Hmidom 3 križarke, 2 torpedovki in 4 iskalci min ter 1 hidroplan. Po 6 urah so sovražne ladje zopet odplule.

Carigrad, 3. aprila. (Kor. urad.) Agence Milli javlja: Glavni stan poroča: Nekateri sovražni iskalci min so se poskusili približati dardanelski ožini; naši topovi pa so jih pregnali. Dve oklopni križarki, ki naj bi bili čitile iskalce min, sta pričeli na trenutek iz velike daljave in brezuspešno streljati ter sta se potem tudi umaknili.

Z ostalih bojišč ni ničesar poročati.

Carigrad, 4. aprila. (Kor. urad.) Glavni stan poroča: Granata naših baterij je včeraj pri Kumkale zadela in potopila nekega sovražnega iskalca min, ki se je skušal približati dardanelski ožini.

V ostalem se ni niti pred Dardanelami niti na ostalih bojiščih zgodilo kaj posebnega.

Ruski napad na Bospor.

Carigrad, 5. aprila. (Kor. urad.) »Agence Milli« javlja: Ruski komunikacije z dne 29. marca zatrjuje, da so Rusi Bospor uspešno obstreljevali. Dejstvo, da je ožina intaktna, demontira ruske trditve dovolj. Isti komunikacije zatrjuje, da so ruske ladje pri vzhodu v Bospor bombardirale nekaj veliki turški transportni parnik, katerega je posadka nato razstrelila. Res je, da so Rusi ladjo bombardirali ter izstrelili nanjo več kakor 250 granat, toda smešno je trditi, da je bila dotična ladja. »Seiham« po imenu, uničena. Ladja marveč ni bila zadeta od niti enega projektila, ter je še isti večer zaplula v ožino in prispela v pristanišče, kjer je svoj tovor izkrcala.

Rotterdam, 4. aprila. »Daily Telegraph« poroča iz Petrograda: Operacije rus. brodoge proti Bosporu so radi slabega vremena prekinjene; obnovili jih bodo, čim se vreme izboljša. Rusi zatrjujejo, da bodo prislili turško brodoge k boju ter pokazali, kaj premore ruska flotilja.

Turško brodoge v Črnem morju. — Križarka »Medždijde« se je potopila.

Carigrad, 4. aprila. (Kor. urad.) Glavni stan poroča: Naše brodoge je potopilo včeraj pri Odesi dva ruska parnika. »Provident« z 2020 tonami in »Vastostojna« s 1500 tonami. Posadko smo vjeli.

Med to akcijo je naletela križarka »Medždijde«, ko se je, preganjajoč sovražne iskalce min v okolici trdnjave Očakov približala sovražni obali, na mino ter se je potopila. Izgubo je povzročila mina, ki se je odtrgala od ostalih, v obrambo pristanišč Odesa in Nikolajev ter primorja natrošenih min. Otomanske vojne ladje, ki so se nahajale v bližini, so rešile posadko. Ta se je obnašala nad vse dostojno. Predno se je ladja pogreznila v globočino, smo odstranili s topov zaklopnice ter križarko razstrelili s torpedi, da bi jo sovražnik pozneje ne mogel dvigniti.

Turška križarka »Medždijde« je bila ena najmodernejših turških vojnih ladij. Zgrajena je bila leta 1903, in imela hitrost 22 morskih milj na uro. Dolga je bila 103 m, široka 14 m in je segala 49 m pod vodno površje. Prostornine je imela 3300 registrskih ton in stroji so delali z 12.500 konjskimi silami. Moštva je imela 302 moža. Oborožena je bila z dvema topoma kalibra 15 cm, 8 topovi kalibra 12 cm, 6 topovi kal. 47 cm in 3 topi kalibra 37 cm; poleg teh je imela še 6 mitraljez in dve cevi za lansiranje torpedov. Turško operativno brodoge je imelo dve ladji tega imena, ki sta sedaj obe uničeni. Prva »Medždijde«. — po drugi verziji »Mešudije«, je bila kasematna ladja starejšega tipa iz leta 1874, predelana leta 1904., z 11.000 konjskimi silami in oborožena z modernimi topovi. Vozila pa je samo 13 milj na uro. Posadka je štela 600 mož. Potopila se je ta ladja že dne 15. decembra 1914.

Carigrad, 4. aprila. (Kor. urad.) Prebivalstvo je sprejelo vest o uničenju križarke »Medždijde« popolnoma mirno, ker si pravi, da je ta izguba napram izgubam sovražnikov pred Dardaneli, in Rusov ob začetku vojne le malenkostna. Vjeti ruski monarji so prispeli snoči v Carigrad.

Boji v Kavkazu.

Rusko uradno poročilo z dne 1. aprila pravi, da so ruske čete v okolici Artvin zasedli Taria. Boji se trajajo.

IZ NEVTRALNIH DRŽAV.

Tripotentna in nevtralne države.

»Russkoje Slovo« izvaja v svojem uvodniku, da tripotentna zupa samo v svojo lastno moč. Od nevtralnih držav ni pričakovati pomoči, bati se je celo, da bo Bolgarska napadla Srbijo. Romunska takega nastopa Bolgarske ne bo preprečila. Iz vseh teh dejstev sklepa »Russkoje Slovo«, da mora brodoge zaveznikov čim prej forsirati Dardanele in predati Carigrad Rusom.

Položaj v Italiji.

Iz Rima poročajo: Vlada je izdala naredbo, ki zabičuje vsem uradom najstrožje varovanje uradne tajnosti.

Vlada je odredila, da je zavrni tako dolgo, dokler traja evropska vojna, vse prošnje inozemskih, Italiji živečih podanikov za priznanje italijanskega državljanstva.

Listi priobčujejo rezultate, ki vlade svoj čas odreden. Štetja nen.

ške posesti v Italiji. Pokazalo se je, da imajo Nemci v raznih podjetjih naloženih nad 400 milijonov lir, ne računajoč one kapitalije, ki se nahajajo v raznih industrijah pod italijanskim imenom.

Kaj je nameraval Venizelos?

Iz Aten poročajo »Münchener Neueste Nachrichten« z dne 3. aprila:

Ministrski predsednik Gunaris je Venizelosu vročil pismen odgovor na njegovo pismo, ki ga je pisal dne 31. marca ministru zunanjih del Zografosu. V tem pismu konstatira Gunaris, da je hotel Venizelos Bolgariji odstopiti okraje Drama, Sarikaban in Kavalo v svrhu, da bi od strani nevarnost, ki grozi Grški od te države. Nadalje vprašuje Gunaris v tem pismu, ako se Venizelos ne spominja, da je že razpravljal o podobnostih eventualne zamene prebivalstva. »Morebitne kompenzacije, o katerih govori Vaše pismo« — nadaljuje Gunaris —, ne kažejo, kako bi se naj odpravila bolgarska nevarnost. Sedanja vlada je tudi mnenja, da mora biti Grška za opustitev svoje nevtralnosti odškodovana. Grška pa ho odklonila teritorialne kompenzacije prav zato, da odstrani bolgarsko nevarnost.

Venizelos je na to pismo obširno odgovoril. V tem pismu zatrjuje, da ni nikoli stavil predlogov in tudi ni pričel nobenih pogajanj glede odstopa Drame in Kavale, in izjavlja, da je takoj začetkom evropske vojne odklonil vse bolgarske zahteve. Pač pa je pisal kralju Konstantinu privatno pismo, v katerem je izrazil svoje misli o možnosti koncesij napram Bolgarski v svrhu, da si Grška zagotovi bolgarsko nevtralnost, ako poseže v vojno.

»V tem pismu sem nasvetoval« — pravi Venizelos —, »da bi Grška odstopila Bolgariji 2000 kvadratnih kilometrov Makedonije pod temi - le pogoji: 1. Kot kompenzacija za koncesije Bolgarski se nam odstopi ozemlje Dorian - Gevgeli v izmeri 1000 kvadratnih kilometrov, 2. Bolgarija nato opusti kot zaveznička Grške in Srbije svojo nevtralnost, 3. Odstop Drame in Kavale se izvrši po vojni, in sicer samo v slučaju, ako zagotovi zmaga trojnega sporazuma Grški v Mali Aziji ozemlje v izmeri 140.000 kvadratnih kilometrov.«

Bolgarija in Srbija.

Bolgarska brzjojavna agencija poroča iz Kjustendila, da so Srbi pomorili v trgu Carevo selo 11; v vasi Iliovo 15 in v Ralovici 40 oseb. Iz Kostindola število žrtve še ni znano. Šest srbskih čet pod poveljništvom majorja Popovića gospodari baje v teh pokrajinah. Tudi v okraju Kočani je položaj od dne do dne bolj neznošen. Iz Strunice poročajo, da je mnogo muzlimanskih moških, žena in otrok pribežalo na bolgarska tla. Ti pripovedujejo, da so se vasi okrajev Valandovo in Tikveš dvignile in pomorile srbske straže. Dospela pa so srbske čete iz Skoplja in Gevgelija ter pregnale prebivalce s topovi in puškami po enodnevnem boju iz vasi Srbi so vdrlj baje v bolgarske vasi Čepepli in Zlehovo.

Bomba v Sofiji.

Atene, 2. aprila. (Kor. urad.) »Agence d'Athènes« poroča iz Sofije, da so našli tam na vrtu grškega poslanstva, v bližini pisarne poslanika, bomba. Imela je netilno vrvičje, ni pa eksplodirala. Policija je odredila preiskavo.

Portugalska pred revolucijo.

Pariz, 3. aprila. Listi poročajo iz Lisabone. Justični minister je suspendiral zborničnega predsednika Monteiro kot člana najvišjega sodišča. To je razdražilo radikalne republikance do skrajnosti. Na kongresu je prišlo do burnih debat. Po govoricah Coste, Chaga in Brage, ki so označili člane kabineta za izdajalce domovine, je sklenil kongres soglasno pričeti proti ministrstvu najskrajnejšo opozicijo. Kongresno posloplje je zastražila policija, da prepreči demonstracije.

Municija iz Amerike.

Saška vlada pravi v »Staatsanzeigerju«, da je Anglija že od 23. junija do 4. avgusta dobivala od dveh ameriških firm za 670.000 mark orožja in municije. Greyvo zadržilo v poslanski zbornici, da je bila Anglija že 31. julija pripravljena skleniti mir, se je izkazalo torej kot neresnično.

Vsled zvišanja zavarovalnega davka za 85 procentov za transporte municij v Evropo, leži od 20. marca, kakor poročajo iz Novoga Jorka, 18 za Anglijo in Francijo določenih ladij z vojnimi materialom za zavezničke, v ameriških pristaniščih.

Homatije v Mehiki.

New York, 5. aprila. Boji v Mehiki trajajo. Pristaši generala Carranse so zopet premagali vojske generala Ville. Vest, da se je vrnil Huerta vznemirja vse kroge. Carranzisti so ugrabili v mestu Mehika nad 8 milijonov inozemskega denarja.

KITAJSKA IN JAPONSKA.

Poročila z dne 2. aprila slikajo situacijo a daljnem Vzhodu še jako pesimistično. V provinci Tsinanfun naraščajo nemiri, ker se tamkaj Japonci očitno pripravljajo na oboroženo intervencijo.

Zadnje vesti iz Pekinga in iz Tokia pa zatrjujejo, da bo po vsej priliki konflikt mirno poravnat. »Daily Telegraph« javlja: Japonska je odgovorila na kitajski protest proti transportom japonskih čet s spravljivo noto, katere vpliv se je pri pogajanjih že pokazal. Najmanj dve veselili se tudi trudita, preprečiti nove nemire na Kitajskem.

»Reuter« poroča iz Tokia: Ministrski predsednik Okuma izjavlja, da potekajo pogajanja s Kitajsko zadovoljivo ter se bližajo skorajšnjemu zaključku. Japonski predlogi se strinjajo z angleško - japonsko zvezo in s pogodbami ostalih veselil. Japonska je zahtevala v Šantungu le to, kar je Kitajska že Nemčiji priznala.

»Temps« javlja iz Petrograda: Japonsko - kitajska pogajanja bodo skoro končana. Kitajska je privolila, podaljšati najemniško pogodbo za Port Artur za nadaljnih 99 let.

Za japonsko - rusko zvezo.

Angleško časopisje razpravlja o nevarnostih, ki grozijo nastati na daljnem Vzhodu ter je mnenja, da se mora Japonska napram Ameriki zavarovati z intimno zavezniško pogodbo z Rusijo, katera naj bi bila izraz skladajočih se japonsko - ruskih interesov na Kitajskem.

Ranjeni in mrtvi slovenski vojaki.

(Kratice: p. = polk; komp. = kompanija (stotnija); r. = ranjen; m. = mrtev; v = vjet.)

(Iz seznamka izgub št. 148 z dne 24. marca 1915.)

- Piciga Avgust, 97. pešp., 10. stotnije, Dekane, 1893, vjet;
- Plohl Franc, 87. pešp., 8. stot., r.; Ploj Franc, 97. pešp., 8. stot., iz mariborskega okraja, 1887, mrtev;
- Podboj Andrej, 97. pešp., 10. st., v.; Podgornik Alojzij, 97. pešp., 10. stot., Čepovan, 1893, vjet;
- Podlogar Ivan, 87. pešp., 8. st., m.; Podobnik Ivan, 97. pešp., 10. stot., iz tolminskega okraja, vjet;
- Podobnik Leopold, 97. pešp., 10. st., Čekovnik, vjet;
- Podreberšek Ciril, 87. pešp., 8. st., r.; Podrižnik Jožef, 87. pešp., 2. stot., Kokarje, m.;
- Polovič Franc, 87. pešp., 8. stot., r.; Pontin Jožef, 97. pešp., 10. st., vjet;
- Potisk Ivan, 87. pešp., 7. stot., r.; Premru Ivan, 97. pešp., 4. stot., r.; Prezelj Jakob, 97. pešp., 9. stot., r.; Prich Martin, 87. pešp., 5. stot., m.; Pušnik Anton, 87. pešp., 5. stot., Kojnice, m.;
- Pribič Josip, 97. pešp., 10. stot., vjet;
- Pungarčič Ivan, 7. lov. bat., Čatež, vjet v Bogučaru, gub. Voronež;
- Puntar Franc, 97. pešp., 10. stot., Prosek, vjet;
- Pušnik Franc, 87. pešp., 5. stot., r.; Renko Anton, 97. pešp., 10. stot., Knežak, vjet;
- Reschitz Andrej, 97. pešp., 10. stot., Trst, vjet;
- Režeta Emil, 97. pešp., 10. stot., Lokve, vjet;
- Ribič Ignac, 87. pešp., 7. stot., r.; Rož Blaz, 97. pešp., 11. stot., Koper, vjet;
- Rožic Jožef, 87. pešp., 5. stot., r.; Rojko Franc, 87. pešp., 6. stotnija, Ptuj, m.;
- Rolič Franc, 97. pešp., 10. stotnija, Trnovo, vjet;
- Rozoničnik Ivan, 87. pešp., 6. st., r.; Rupnik Andrej, 97. pešp., 10. stot., Planina, vjet;
- Rupnik Anton, 97. pešp., 10. stot., Rovte, vjet;
- Rus Juri, 26. dom. p., 9. stot., Sedlašek, vjet v Bogučaru, gubernija Voronež;
- Rusjan Peter, 97. pešp., 10. stot., iz goriške okolice, vjet;
- Sardoč Ivan, 97. pešp., 10. stotnija, Slivno, 1893, vjet;
- Šatej Alojzij, 97. pešp., 10. stotnija, Vrtovin, 1893, vjet;
- Ščuka Ivan, 97. pešpolka, 11. stot., Komen, 1887, vjet;
- Ščuka Gvidon, 97. pešp., 3. stot., r.; Sekulič Avgust, 97. pešp., 9. stot., r.; Selič Jakob, 26. domobr. pešp., 6. st., iz Slivnice, 1886, ranjen in vjet v Ašabadu, Rusija;

- Senič Franc, 87. pešp., 8. stot., r.; Simič Anton, 97. pešp., 6. stot., r.; Simič Ivan, 97. pešp., 10. stot., iz goriške okolice, 1891, vjet;
- Simič Stanisl., 97. pešp., 10. st., v.; Šiškovič Friderik, 97. pešp., 10. stot., iz Materije, 1892, vjet;
- Sivec Ivan, 97. pešp., 10. stot., iz Tolmina, 1892, vjet;
- Skarabot Franc, 97. pešp., 9. st., r.; Skoberne Anton, 87. pešp., 6. st., r.; Skočir Marko, 26. domobr. pešp., 11. stot., iz Loke, 1889, vjet v Vladimiru, Rusija;

- Škof Josip, 87. pešp., 8. stot., r.; Skomina Alojzij, 97. pešp., 10. stot., Dornberg, 1893, vjet;
- Škorjanc Anton, 97. pešp., 10. st., v.; Škrť Stefan, 97. pešp., 10. stot., Kal, 1885, vjet;
- Škalah Franc, 87. pešp., 5. stot., iz ljutomerskega okraja, 1893, m.;
- Slavec Anton, 97. pešp., 6. st., r.; Slodanja Martin, 97. pešp., 5. st., r.; Šorli Andrej, 97. pešp., 3. stot., r.; Štaciur Ivan, 97. pešp., 10. stot., iz Gorice, 1885, vjet;

- Štalar Ivan, 97. pešp., 6. stot., r.; Stare Ivan, 97. pešp., 10. stot., Dekani, 1893, vjet;
- Štefančič Ivan, 97. pešp., 10. stotnija, Dekani, 1893, vjet;
- Štemberger Josip, 97. pešp., 10. st., Jablanica, 1893, vjet;
- Stepišnj Josip, 87. pešp., 8. stot., iz slovenjegraškega okraja, 1893, m.;
- Sterle Anton, 97. pešp., 5. stot., r.; Sternad Franc, 28. lov. bat., 2. st., r.; Stolčić Karel, 87. pešp., 5. stot., r.; Storgel Rudolf, 87. pešp., 2. stot., r.; Strašek Alojzij, 87. pešp., 7. stot., Št. Peter, 1894, mrtev;

- Strobl Franc, 87. pešp., 7. stot., r.; Strojnik Ivan, 87. pešp., 8. stot., r.; Šunko Ivan, 87. pešp., 5. stot., r.; Tomše Franc, 7. domobr. pešp., 4. stot., Velika dolina, 1884, vjet v Bogučaru, gub. Voroneža, Rusija;
- Tomšič Valentin, 97. pešp., 10. stot., Ilir. Bistrica, 1893, vjet;
- Tripar Ivan, 97. pešp., 10. st., v.; Tribšč Alojzij, 97. pešp., 10. stotnija, Serpenica, 1892, vjet;

- Tronkar Štefan, 97. pešp., 5. st., r.; Turšič Franc, 97. pešp., 4. stot., r.; Udovičič Ivan, 97. pešp., 10. stot., v.; Ujčič Franc, 97. pešp., 10. stot., v.; Umek Blaž, 87. pešp., 8. stot., r.; Uršič Franc, 97. pešp., 10. stot., iz Kobarida, 1887, vjet;
- Uršič Josip, 97. pešp., 5. stot., r.; Valič Josip, 97. pešp., ranjen;
- Vatovec Albert, 97. pešp., 10. stot., iz Kopra, 1892, vjet;
- Vatovec Vladimir, 97. pešp., 10. st., iz Kopra, 1892, vjet;
- Vatovec Aleksand., 97. pešp., 10. st., iz Kopra, 1892, vjet;

- Veber Rudolf, 87. pešp., 5. st., r.; Velikanja Franc, 97. pešp., 10. stot., iz Logatca, 1892, vjet;
- Verhovšak Ciril, 87. pešp., 5. st., r.; Veršič Gregor, 87. pešp., 8. stot., r.; Veršič Ivan, 87. pešp., 8. stot., r.; Vidmar Albin, 87. pešp., 5. stot., r.; Vidovič Martin, 87. pešp., 6. st., r.; Vidrič Franc, 97. pešp., 9. stot., r.; Virant Franc, 87. pešp., 5. stot., m.; Virov Jakob, 87. pešp., 8. stot., r.; Vlakovič Martin, 97. pešp., 9. st., r.; Vodišek Josip, 87. pešp., iz brežiškega okraja, 1890, mrtev;
- Zabukovec Franc, 97. pešp., 10. st., iz Cerknice, 1891, vjet;
- Zadkovič Anton, 97. pešp., 10. stot., V. Mušce, 1884, vjet;
- Zavratnik Mihael, 87. pešp., 5. st., r.; Zega Josip, 97. pešp., 10. stot., iz Štaničela, 1893, vjet;
- Zerijal Ernest, mornariški podčastnik iz Trsta, vjet v Nikšiču, Crna gora;
- Žgalin Anton, 87. pešp., 7. stot., r.; Zgonec Alojzij, 97. pešp., 4. stot., r.; Zidar Anton, 87. pešp., 8. stot., r.; Žigon Franc, 97. pešp., 10. stot., iz Spodnjega Logatca, 1888, vjet;
- Živec Ivan, 97. pešpolk, 10. stotnija, Povir, 1893, vjet;
- Živec Ivan, 97. pešp., 4. stot., r.;
- Zmeničič (Krivšek) Martin, 87. pešp., 7. stot., Sromle, 1893, mrtev;
- Znidaršič Anton, 7. lov. batalj., r.;
- Zorec Franc, 87. pešp., 8. stot., r.; Zupan Franc, 87. pešp., 8. stot., r.; Žvar Franc, 87. pešp., 8. stot., r.

Popravki.

Seznamek izgub št. 19.

Zebaljec Karol, 7. lovskega bataljona mesto 17., 4. stot., Podhruska, 1890, vjet v Nižnjem Novgorodu.

Seznamek izgub št. 24.

Grigkar Alfred, nadporočnik 47. pešpolka, mrtev 26. avgusta 1914, mesto ranjen.

Seznamek izgub št. 47.

Silc Martin, bos. - herceg. lov. bat., 2. stot., Jurjevica, 1888, ranjen in vjet v Tjumenju, gubernija Tobolsk, Rusija.

Seznamek izgub št. 19.

Cotman Ivan, 7. lovskega bataljona, 1. stot., iz Trzina, 1881, vjet v Bogučaru, gub. Voronež (je bil izkazan kot ranjen);

Debelak Peter, 7. lov. batalj., 4. st., Naklos, 1881, vjet istotam (je bil izkazan kot ranjen);

- Kolednič Andrej, mesto Ivan, 7. lov. bat., iz Leskovca, 1881, vjet v Vladimiru, Rusija (je bil izkazan kot mrtev);
- Raktelj Lovrenc, 7. lov. batalj., 2. st., Preserje, 1890, vjet v Bogučaru, gub. Veronež, Rusija (je bil izkazan kot ranjen);
- Stonič Josip, 7. lovskega bataljona, Dobliče, 1888, vjet istotam (je bil izkazan kot ranjen);
- Weisseisen Mihael, 7. lov. bat., 4. stot., Predrov, 1890, vjet istotam (je bil izkazan kot ranjen).

Seznamek izgub št. 41.

- Blatnik Franc, 26. dom. pešp., 7. st., St. Jurij p. T., 1890, ni ranjen, ampak vjet v Ašabadu;
- Bregar Filip, 26. domobr. pešp., 5. stot., iz Trbovelj, 1886, ni ranjen, ampak vjet v Vladimiru;
- Čančer Martin, 26. domobr. pešp., 4. stot., Marija Nova Štifta, 1889, ni ranjen, ampak vjet v Bogučaru, gub. Voronež, Rusija;
- Prinčič Ignacij, 26. domobr. pešp., 7. stot., iz Celja, 1890, ni ranjen, ampak vjet v Bogučaru, gub. Voronež, Rusija;
- Pučko Alojzij, 26. domobr. pešp., 4. stot., St. Andraž, S. G., 1884, ni ranjen, ampak vjet v Simbirsku.

Seznamek izgub št. 62.

Maček Martin, 22. top. div., 2. bater., Zdole, 1892, vjet v Molenki, gub. Vladimir, Rusija.

Hacin.

Spisala komorna pevka Ana Bahr-Mildenburgova.

Naš Hacin nas je zapustil, oni ubogi mladi Slovenec, ki je bil takoj početkom vojne zadet od granate, ki se je razpočila tik njega, oni Hacin, ki je ležal potem gluhomem in skoraj popolnoma ohromel v naši bolnici. Ko sem napisala potem svoj božični članek »Služiti, služiti« ter pripovedovala o njem, se je obrnila na njega tolika pozornost, da je zamenjal svoj hranilnik v obliki prešička s hranilno knjižico. V svojih knjigah s podobami nam je vedno kazal, kaj bi si mogel že kupiti z denarjem, ki ga je imel: Koze in ovce so bile to od začetka, pozneje prašiček, če mu pa pokažemo kravo, zmaje veselo-žalostno z glavo ter nam pokaže s prsti levice, koliko bi krava stala, kar je seveda precejšnje vsoto, če tudi so prihajala darila prav obilno z vseh strani, zlasti od ljubljanskega župana, čegar sodeželan je naš Hacin. Ta ubogi, ljubi revež nas je sedaj zapustil. Vsi žalujemo po njem, dasiravno mu to vsi privoščimo. Višji štabni zdravnik Haberer je prispel nekega dne sam, da ga odpelje v Inomost in ga je oddal tam na živčno kliniko profesorja Mayerja. Tam sem ga pred par dnevi obiskala in kakor težko ga pogrešam sem vendar vesela, da ga vem v preizkušenih rokahl.

V sobi, v kateri je pri nas ležal, se je polagoma osredotočilo vse naše delovanje, in kdor je kaj želel od mene ali od moje ljube sestre Mete (ge. Nossal), naju je iskal pred vsem v Hacinovi sobi. Nikdar nisva šle mimo sobe št. 53, da ne bi hitro pogledale po njem ali pa mu prinesle kake malenkosti, mu popravile blazine, ga spodbujale v njegovem razvedrilu, mu pokazale kako sliko ali ga nekoliko pozabavale. Bil je najin ponos in najino veselje; saj je bilo vse, kar se je napravilo iz njega, tudi nekoliko najino delo, delo vseh, ki so se trudili z nama v ljubezni za ubogega, težko zadetega.

Brez zanimanja za zunanji svet, s strašnimi bolečinami nebogljen kakor otrok, je ležal tu še pred par meseci. Ničesar ni bilo mogoče storiti za njega, ni mu bilo mogoče pomagati, ni ga bilo mogoče tolažiti, samo smrt smo mu mogli želeli. Toda rana na nogi se je celila in bolečine v glavi, ki nam jih je s tresočimi se prsti skušal tolažiti, so očitno popuščale. Potem je ležal dan na dan nepremično, obrnjen v zid in je odprl oči samo, če se je kdo sklonil tik nad njega. Potem te je pogledal s pogledom, polnim topega obupa, skoraj odklanjajoče. »Kako se imate?« so mu vpili zdravniki pri viziti v ušesa, on se ni ganil ali pa je brez razumevanja gledal ljudi, ki so stali okrog njegove postelje. Prišla je njegova mati, prišel je njegov brat, on pa ju je komaj pogledal, kakor da se sramuje svoje bede in je skrtil glavo v blazine.

Kakor iskro v pepelu sem iskala v njegovi navidezno ugasli duši, in ko sem opazila tu in tam vendar majhne, majčkene iskricke zavedanja, sem začutila nekako sveto dolžnost, da dam tega težko zadetega zopet nazaj življenju in luči, da storim vse, da rešim njegovo mladost pred strašno bedo. Po težkem trudu se mi je res posrečilo prodreti v to brezupno zakrnjenost, ga vzdamiti iz tope brezmišelnosti in vzeti od njezi tihi

strašni obup. Nepopisno žalostne oči so me končno gledale z razumevanjem, pogosto in vedno bolj pogosto sem čitala v njih tajno, nestrpno vprašanje in boječje upanje. In moje oči niso prenehale prositi in odgovarjati, so obljubovale in tolažile, moja volja se je z vso silo polastila njegove volje in ni odnehala in ga je prisilila, da je hotel živeti, da je začel upati in ključoval usodi. Ko sem morala potem na Dunaj in nekaj časa nisem prišla v bolnico, sem ga pri svojem povratku našla zopet brez zanimanja in apatičnega. In ko sem se sklonila nad njega in hotela obrniti njegovo pozornost na sebe, me je pogledal zopet tuje, brez zanimanja in zdelo se je, da je zopet vse pozabil. Bilo je komaj drugače, kakor takrat, ko sem ga prvič videla.

Tu je bilo treba hitro delati, da mu zopet pridobim, kar sem bila že dosegla. Med dvajset sobami svojega oddelka sem izbrala najbolj svetlo in najbolj solčno sobo. Tja sem ga dala prenesti, tam naj bi mi iznova oživel, tam je našel tudi ljube tovariše. Nikdar ne bom pozabila tem mladim ljudem in vedno jim bom hvaležna za ljubezni trud in za pomoč, ki so jo naklonili nesrečnemu tovarišu. Če nisem mogla biti pri njem, — saj sem morala streči še toliko drugim bolnim, — sem ga prepustila njih skrbi. Pred vsem sem hotela preprečiti, da bi zapadel zopet svoji stari brezčutnosti. Govoriti pač ni bilo mogoče z njim, ker je bil gluhi in nem, vendar pa mu je bilo mogoče s to in s to malenkostmi dati razumeti, da ni neopažen in zapuščen. Že zgodaj zjutraj se je to začelo. Se pred vizito sem prihajala hitro za trenutek v njegovo sobo. Zbudila sem ga s tem, da sem ga rahlo stresla in spozrazumela sva se o njegovem stanju. Prvi čas me je zopet gledal brez razumevanja in hotel je zopet zapreti oči ter se vtopiti v polspanje. Tega pa nisem trpela in začela sem ga vpraševati z vsemi mogočimi znamenji, kako mu gre. Očitno težko mu je bilo razumeti, jaz pa nisem odnehala in sem ga prisilila, da me je naravnost pogledal. To so bili najini prvi poskusi govoriti, — seveda brez besed. Kmalu je vedel, kaj sem ga vprašala in jaz sem kmalu vedela, kaj je on odgovarjal. Ščasom je prišla taka izrazitost v njegovo obličje, da mi je mogel kljub nemosti sporočiti prav komplicirane stvari. In ravno tako se je posrečilo meni sporazumeti z njim. Kmalu sva se nemo že prav živahno razgovarjala.

Če sem prišla potem pri zdravniškem obisku mimo njegove postelje, sem mogla poročati zdravniku že o njegovem stanju ter sem tako prihranila zdravniku in njemu nekoliko težavno razumevanje. Saj niso vedno mislili na njegovo popolno gluhost ter so mu stavili vprašanja, katerih ni razumel in na katera ni mogel odgovarjati. Prav ponosna sem poročala izpočetka o malenkostnih napredkih, ki sem jih dan za dnevom dosegla pri njem, vendar nisem mogla zdravnikov popolnoma prepričati in dostikrat so izrekli o tem ubogem, nebogljenem, ničesar slutečem človeku strašno sodbo: »Popolen bebec bo!« Jaz pa tega nisem hotela verjeti. Vsak dan sem imela svoje doživljaje z njim, dan na dan, uro za uro sem opazovala, kako se počasi drami ta uboga, prestrašena duša in korak za korakom sem ga videla prihajati iz tmine. Nisem se dala premočiti, in z vso silo sem vzdrževala, kar sem bila enkrat dosegla. Po viziti sem se pred vsem brigala za njega. Če sem pristopila k njegovi postelji, je prav kmalu že vedel, kaj to pomeni in pomagal je, kolikor je pač mogel. Sklonila sem se nad njega, on me je objel z levo roko, — edino, kar je mogel gibati, — okrog vratu, in tako sem ga nesla s pomočjo strežnika do naslonjača, ki sem ga postavila k oknu. Prvo je bilo potem vedno, da se je z očmi ozrl v smeri, kjer stanujem. Povedala sem mu bila to enkrat in on si je dobro zapomnil. Če je bilo zunaj prav jasno in je sijalo solnce, se je dostikrat zgodilo, da se je nepremično in neskončno žalosten in željno oziral skozi okno. Kmalu pa je zahteval nazaj v posteljo če tudi so se njegovi tovariši trudili opozarjati ga na vse, kar se je godilo na cesti, da bi ga na ta način razvedrili. Jaz sem mu med tem pripravila posteljo, postavila pod blazine naslonilo, drgnila sem ga s francoskim žganjem in potem je ležal zopet očitno zadovoljen v svoji postelji in je pričel s svojim dnevnim delom. Brez posla ni smel biti. Prvi čas sem mu prinašala popolnoma primitivne barvaste kamne ter sem mu pokazala, kako je mogoče z njimi napraviti podobe. Kmalu je razumel in s polotrpimi prsti levice je začel sestavljati kocke. Vedno zopet sem prihajala, da vidim kaj dela, njegovih tovariši pa so mu pomagali in ga spodbujali ter so bili z menoj srečni, če je tudi neopazovan nadaljeval

svoje delo. Kako ljubeznivi so bili ti ljudje z mojim neboljencem! Vsak na svoj način se je bavil z njim in vsak je bil ponosen, če mu je mogel izvesti smehljaj. Kaj vse so mu prinesli samo da bi se smehljaj! Najprej malega sv. Franciška, ki so mu ga postavili na mižico poleg postelje. Potem mu je prinesla naša ljubljena madvojvodinja Toskanska, dobra, razumna žena, rožni venec in svetinje z Matero božjo. Njegov pogled me je prosil, da mu jih obesim okrog vratu. In odslej ni bilo dneva brez majhnih presnetenj za njega. Kmalu je bilo okrog njega, kakor o Božiču. Bile so tu podobe, cvetlice, skodelice z imenom »Franc«, tobakire, majhne igre, jabolka, oranže, naša ljuba pomočnica Frida Jung mu je bila prinesla celo uro s svetečimi se številkami in z obema cesarjema na pokrovu. Pri vsem, kar je dobil, je pokazal vedno najprej s prsti na svoje prsi ter je pogledal vprašujoče in začuden. Če je bil potem prepričan, da so darila res njegova, je bil ves srečen in hvaležen in levo je nesigurno ozgledal proti roki darovalca. Lepi in ostki sta bili njegovi roki. Bili in prosilni. Mehko in nežno je prijemal cvetlice, jih božal in otipaval. Kako zgovorne in živahne so bile njegove oči, kako izrazit njegov pogled, če je hotel povedati, kar mu je bilo posebno pri srcu. Ustni so se mu le rahlo zmajali in dobili izraz, kakor da hoče govoriti ali se nasmejniti; če so ga popadle bolečine pa je ustni stisnil. Tudi elektrizirala sem ga. To mu je bilo prav všeč in vedno je hotel imeti še močnejši tok. Tovariši so stali okrog njegove postelje in če sem končala, so njegove oči tako nujno prosile in njegovi prsti so tako določno kazali na enega izmed tovarišev, da se je pričelo splošno elektriziranje. Fran Hacin je gledal z napeto pozornostjo in z živahnimi pogledi in krčevito razprostrtimi prsti me je spodbujal, da bi tovariše prav močno elektrizirala. Ti so se zopet zabavali ob njegovem veselju. Skakali so in se zvijali in skoraj vsak dan smo mu igrali majhno komedijo s stoječim aparatom. Vsi so radovalje pomagali, da se je razvedril. Posebno eden je spravil njega in nas vse vedno v smeh. Imenovali smo ga Gašperčka, Karel Rieder mu je bilo ime, z rokama in nogama je opletal, kakor da niso prirasle, v svojih copatah je drsal okrog kakor suha veja, obraz je imel kakor pajac, nos zavihan, usta navzgor obrnjena. Bil je Tirolec, in kadar je govoril, te je boleel goltanec, tako je prežvekal in goltal besede. Bil je hlapec na neki kmetiji. Okreval je bil po streli in za grizo. Kako se je trudil ta navadni, neizobraženi in vendar tako srčno dobri človek za Hacin, kako dobro je razumel v svoji srčni priprostosti, kar se mi je zdelo potrebno in kako je pazil in razveseljeval bolnega, ki ga je s svoje postelje pazljivo opazoval. In Gašperček je to vedel in vprizarjal v sobi pravi cirkus, da so se vsi od smeha držali za trebue in da se je končno tudi Hacin smejal. Naš ljubi, nori Gašperček! In vendar je bil prav za prav popolnoma resen človek in bil nikakor lahkomišeln. Dokitar je ležal v svoji postelji ves zamisljen, skrivaj glavo v blazinah in se ni ganil, če sem ga poklicala. Ker pa je imel blazino vedno sredi postelje in noge sredi sobe, je vendar vsakega silil smeh. Smejali smo se celo še potem, ko smo izvedeli za njegovo nesrečo. Očetovstvo ga je čakalo in on je bil star šele 20 let, ona pa 18 let. Pomagala sem, kolikor sem mogla in ko nas je potem zapustil, je pisal še gniljiva pisma, ki so se začela z naslovom: »V časteh spoštovana, visokochastita sestra...«

(Konec prihodnjic.)

Dnevne vesti.

— V pokoj je šel general inanterije Blaž Schemua (Zemua), čigar oče je bil rodom iz Gorij pri Bledu. Sedaj v pokopni general Schemua je bil po odstopu Hötendorfa nekaj časa šef generalnega štaba, pa se je med balkansko vojno umaknil in je zopet Hötendorf stopil na njegovo mesto. Kako mesto je Schemua zavzemal v sedanji vojni, ni znano. V cesarjevem lastnoročnem pismu je rečeno, da je general Schemua dovoljena v pokopitev, ker se ne čuti več sposobnega za službo.

— **Odlikovan slovenski častnik.** Naš rojak iz Slapa pri Vipavi, gosp. stotnik domobranskega pešpolka št. 11. Karel Dolenc, je odlikovan za hrabrost pred sovražnikom z vojaškim zaslužnim križcem III. reda z vojno dekoracijo. Cestitam!

— **Odlikovanje.** Poveljni kranjskega domobranskega pešpolka št. 27., podpolkovnik Henr. Kutschera, je odlikovan z vojaškim zaslužnim križcem III. reda z vojno dekoracijo.

— **V bojni fronti padli slovenski častniki in kadetje:** Franc Bizjak, praporščak v rezervi 17. pešpolka, Franc Dobnik, stotnik 27. domobranskega pešpolka, praporščak v rezervi 47. pešpolka Viljem Dolšak, praporščak v rezervi 4. domobranskega pešpolka Emil Glančnik, praporščak 4. bosansko-hercegoveškega pešpolka Ivan Lukanc, kadet v rezervi 7. pešpolka Ivan Martič, stotnik 17. pešpolka Makso Sočnik, nadporočnik 4. domobranskega pešpolka Evgen Sufič ter praporščak v rezervi 4. domobranskega pešpolka Ivan Zgur.

— **Ranjeni slovenski častniki in kadetje.** Praporščak v rezervi 43. pešpolka, Adolf Fajdiga, ki je v ruskem vjetništvu, in praporščak v rezervi 47. pešpolka, Rudolf Lavrič, iz Novega mesta, sta ranjena. Kadet 14. gorskega artiljerijskega polka, Rudolf Bračko, in poročnik v rezervi bos.-herceg. pešpolka št. 2, Franc pl. Premerstein, sta ranjena.

— **Ranjen je bil v Karpatih rezervni nadporočnik Josip Melnik,** evidenčni nadgeomter na Dunaju, vrli narodnjak in blag podpornik slovenskih visokosolcev. Sedaj se leči v bolnišnici v Budimpešti.

— **Seznamek izgub št. 152** z dne 30. marca izkazuje: rezervni poročnik 87. pehotnega polka Stefan Medved, doma iz Cirkovec na Stajerskem vjet. — Seznamek izgub št. 153 z istega dne pa: rezervni poročnik črnovojniškega polka št. 29 Josip Perovšek iz Krškega — ranjen.

— **Tisza in Weiskirchner.** Kakor znano, se je dunajski župan dr. Weiskirchner v nekem govoru ostro obrnil proti ogrski vladi, ker prepričuje izvoz žita iz Ogrske v avstrijske dežele in tako otežkoča redno aprovizacijo avstrijskega prebivalstva. Weiskirchner je poudarjal, da ima Ogrska žita dovolj, da pa ga zadržuje, da bi napravila tem boljše kupčije. Ogrski ministrski predsednik grof Tisza se je sedaj oglašil z ostrim protestom. Grof Tisza obznanjuje vsebino in obliko Weiskirchnerjevega govora, pravi, da dunajski župan ni orijentiran ter poudarja, da ima Ogrska komaj za sebe dovolj žita in še to je zato, ker šteti pri konzumu in zlasti pri krmini za živino. Navzlic temu pa daje, svoj konzum še bolj omejujoč, avstrijski vladi bistvene množine živil na razpolago, in sicer po enakih cenah, kakršne veljajo za Ogrsko. Ako Avstriji več plačujejo, je to njihova krivda, zakaj pa več ponujajo.

— **Zwischen zweier Ostern.** Velikonočni članek graške »Tagespost«, ki ima zgoraj navedeni naslov, ne izraža samo trdnega prepričanja, da bo vojne kmalu konec, ampak označuje kar določno termin, koliko časa bo treba našim vrlim vojakom potpeti. »Tagesposta« piše: »Še dva tedna in začne se ruska Velika noč. Do tedaj naj bo izvršeno veliko dejanje, naj bo za vsako ceno prebita karpatska fronta... Še 14 dni morajo naši vrli vojaki vzdržati neznanse težave in boje, ki jim primernih ne pozna svetovna zgodovina.« — Da, lepo bi bilo, če bi se to uresničilo in ker je »Tagesposta« list, ki dobi svoje migljaje od meridajne strani, je tudi mogoče, da res tamkaj goje tako upanje. A to je pa gotovo, da se do ruske Velike noči to ne uresniči. Čisto gotovo ne! Mogoče, da v 14. dneh, ampak do ruske Velike noči ne, kajti ruska Velika noč je — že minula. Če bi bila »Tagesposta« pogledala v pravoslavni koledar, pa bi bila videla, da je bila ruska Velika noč ravnotako 4. in 5. aprila, kakor katoliška. Božič se praznuje pač na določene dni in je pravoslavni Božič vedno 13 dni po katoliškem, — od tod zmeta »Tagesposta«, a Velika noč se pri pravoslavnih kakor pri katoličanih časovno preminja in se praznuje po astronomičnih določilih. Taka zmeta kakor »Tagesposta«, se je primerila tudi nekaterim drugim nemškim listom.

— **Tržaški namestnik in časopisje.** Tržaški namestnik baron Fries-Skene je izdal na vse oddelke namestništva in na vsa okrajna glavarstva odlok, v katerem pravi med drugim: »Za vzpostavitev neobhodno potrebnega kontakta z javnostjo in no potreb. kontakta z javnostjo in ga življenja je velike važnosti tudi časopisje, ker nudi upravi ne samo izredne podatke o željah in potrebah prebivalstva, ampak zamore tudi bistveno prispevati k temu, da se širši krogi informirajo o posebno važnih upravnih odredbah, kakor tudi o njih vzrokih in namenih. S tega stališča je pazljivo čitanje dnevnega časopisja dolžnost vsakega upravnega uradnika, ki pri izvrševanju svojega poklica nikakor ne more črpati potrebnega poznavanja ljudi in stvari samo iz študij aktov, pač v razmeram sedanosti odgovarjajoči zadostni meri le iz življenja samega.«

— **Premembe v bosanski upravi.** Namestnik deželnega šefa, dr. Nikola Mandić, je imenovan za predsednika bosansko-hercegoveške računske komisije in obenem za tajnega svetnika. Za namestnika deželnega šefa je imenovan nekdanji hrvaški podban in sedanj državni tajnik v hrvaškem ministertvu, dr. Karol Unkelhauser.

— **Pogreša se Viktor Semič,** vojak 97. pešpolka, 6. stotnija, doma iz Vipave na Notranjskem. Imenovan je zadnjič pisal iz Galicije. Udeležil se je po raznih govoricah prvih ljutih bitk. Kdor bi kaj vedel o pogrešanem, se naproša, da sporoči to ali njegovi soprog, Franciški Semič, gostilničarka v Vipavi, ali pa neposredno potom objave v kakem novniku.

— **Premembe v finančni službi.** V pokoj je šel dvorni svetnik pri finančnem ravnatelstvu v Ljubljani g. Anton Lenarčič. Vpokojen je višji davčni oskrbnik v Litiji gospod Bogoljub Zazula. Premeščeni so: finančni svetnik g. dr. Ivan Podnebšek od davčne administracije v Ljubljani k finančnemu ravnatelstvu, finančni tajnik gosp. Valentin Žun od okr. glavarstva v Kočevju k finančnemu ravnatelstvu v Ljubljani; koncipist dr. Ivan Sterbenc od finančnega ravnatelstva k okr. glavarstvu v Ljubljani; davčni oskrbnik g. Ignacij Perharc od davkarije za Ljubljano k davkariji za ljubljansko okolico; davčni oskrbnik g. Rihard Boltauzer iz Višnje gore v Litijo; davčni asistent g. Josip Kraker iz Logatca v Idrijo; davčni praktikant g. Anton Vardjan je imenovan za davčnega asistenta.

— **Spremembe v finančni službi.** Paznik Alojzij Črepinko je bil stalno nastavljen. Nadpaznik Jožef Beguš se prestavi iz Osilnice v Kočevje. Titularni respicijent Jakob Hirschmann je bil stalno vpokojen.

— **Iz bosanske politične službe.** Predstojnik prezidijalne pisarne bosanske deželne vlade, Karel baron Collas, je bil imenovan za dvornega svetnika in za voditelja prvega administrativnega oddelka deželne vlade. Za predstojnika prezidijalne pisarne pa je bil imenovan njegov dosedanji namestnik, vladni tajnik dr. Henrik Starch.

— **V koncertu »Glasbene Matice«** dne 10. t. m. bo sodeloval poleg gosp. dvornega opernega pevca Betetta mladi konservatorist iz Prage, Janko Ravnik. Še ko je bil pred leti gojenec »Glasbene Matice«, je vzbujal radi svoje nadarjenosti veliko zanimanje. Letos bo končal svoje pianistiške študije, v prihodnjem letu pa namerava dokončati tudi kompozicijske nauke. Sedaj bo imelo občinstvo priliko veseliti se njegovega napredka in dozorelosti, ki jo je dosegel na glasbeni visoki soli. Slišali bomo zopet enega izmed tistih gojencev »Glasbene Matice«, ki stremé po višji glasbeni izobraženosti na konservatorijih v Pragi in na Dunaju. Njih resno stremenje po umetnosti nam jamči, da bo mogla napredovati slovenska glasba v bodočnosti še lepše kakor dosedaj. Ravnik bo izvajal v koncertu dve skladbi najgenialnejšega češkega skladatelja sedanje dobe Viteoslava Novaka »Balado« in »Valaški ples«. Spremljal bo pa tudi gosp. dvornega pevca Betetta.

— **V varstvo krompirjevih nasadov na ljubljanskem Gradu.** Upraviteljstvo vojaške kaznilnice na ljubljanskem Gradu je vsled višjega povelja pustilo vse prosto za to primerne zemljišče na južni strani grajske planote zasadi s krompirjem, fiziolo in graham, označilo mejo z žičnato ograjo in postavilo napis. Da se obvarujejo nasadi poškodbe od strani mimoidočega občinstva sploh, vzlasti pa od strani šolske mladine, ki si rada da ondi opravka, je zgoraj omenjeno upraviteljstvo prosilo, naj se v tem smislu po poklicanih organih na to vpliva. Mestni magistrat zatorej opozarja, da je po teh nasadih hoditi in jih kakorkolisidbi poškodovati strogo prepovedano.

— **Pozor!** Vsi obrtniki, trgovci i. dr., ki imajo dušik vsebujoče snovi, se opozarjajo, da poteče rok naznanila dne 8. t. m. Naznaniti je stanje zadnjega dne meseca sušca. Istotako poteče rok za kovine dne 8. t. m. Tozadevne tiskovine se dobe pri obrtnem oddelku mestnega magistrata, kamor jih je tudi do navedenega roka doposlati. Vsa natančnejša pojasnila so na tiskovinah.

— **Nesreča z revolverjem.** Včeraj popoldne ob treh se je zgodila v Gromovi hiši na Poljanskem nasipu nesreča. Tamkaj so bili zbrani trije oficirji, ki so ogledovali browning-revolver, pa niso zapazili, da je nabit. Eden oficirjev je revolver sprožil in je zadel svojega tovariša. Kroglja mu je šla v trebuh, mu prestrelila želodec in poškodovala čreva. Ranjenega oficirja so takoj ope-

rirali v »Leonišču« in je upati, da okreva.

— **Nagrada za kmetijski pouk v šolskem letu 1913/14** se kranjskemu učitelstvu še zdaj ni nakazala. V teh dragih časih, ko so se živila podražila za več kot 100%, a plačila je ostala ista, naj bi se vendar zasluženo plačilo ne zadrževalo.

— **Umri je včeraj v Leonišču v Ljubljani gospod Andrej Božnar,** poslovodja. Pogreb je jutri ob 4. popoldne. Naše sožalje!

— **Razširjenje kolodvora v Zalogu.** Na postaji Zalog polagajo 20 novih tirov. S tem bo glavni kolodvor v Ljubljani glede tovornega prometa znatno razširjen.

— **8. izkaz prispevkov za Rdeči križ,** podružnici Jesenice, v mesecu sušcu 1915: uradniki Kranjske obrtne družbe, VII. zbirka, 80 K, uradniki in uslužbenici postaje Jesenice, VII. zbirka, 80 K, neimenovan za izgubljeno stavo 20 K, Ignac Paar za računske listke 10 K, izkupček za zlat prstan 6 K 40 v, razni mali prispevki 5 K 20 v, članarina 223 kron; skupaj 424 K 60 v.

— **Iz Vipave se nam poroča:** Dne 3. t. m. je tukaj v svojem rodnem kraju, katerega je silno ljubil v najlepši dobi mladosti preminul gospod Franci Štajer eksportni akademik. Ze močno bolan si je zaželel prenehati s svojim mukepolnim, življenjem tam, kjer ga je pričel in vrnil svoji rodni zemlji, kar je njenega. Usoda je vstrela tej zadnji njegovi želji in zaključila tuzemeljski njegov račun, žalibog prestrigla zajedno nit življenja nadepolnemu mladeniču. — Bodi blagemu Francitu za toliko njegovo ljubezen rodna zemljica hvaležna, rahla in lahka.

— **Imenovanje.** Nadučitelj šestredne ljudske šole v Središču g. Anton Kosi je dobil naslov ravnatelja.

— **Štaterski deželni šolski svet** razglaša, da letos običajne uradne okrajne učiteljske konference odpadejo in sicer deloma vsled tega, ker je velik del učiteljsva poklican k vojakom, deloma vsled tega, ker bi ne bili povsod na razpolago primerni prostori za konference.

— **Iz Celja.** Na Veliko soboto zvečer so se vnele saje v dimniku ene izmed hiš v Špitalski ulici, kjer stane fotograf Perissich. Požarna bramba je ogenj hitro zadušila.

— **Stavba gospodinjne šole v St. Jurju ob J. ž.** Deželni stavbni urad je razpisal stavbena in druga dela za zgradbo slovenske gospodinjne šole v St. Jurju ob J. ž. do 17. aprila.

— **Drobne novice s Stajerskega.** Umrl je v Celju vpok. mestni učitelj g. M. Kresnik v starosti 69 let. — Umrl je v Mariboru vojak 26. pešpolka Simon Kvas; daje je umrl v Slavoniji na legarju pekovski mojster Duma na Tegetthoffovi cesti. — O draginji v Mariboru pišejo tamošnji listi: Poleg visoih cen za moke imamo v Mariboru tudi že neprimerno visoke mesne cene. Mesarji, ki so mnjenja, da cene mesu ne bodo šle več višje, se motijo. Ž njimi vred pa se moti tudi občinstvo. — Iz Laškega trga. Na pepelnici je odšel posestnik Mlinarič iz Psarja, da bi kupil vole. Zvečer so ga še videli v Laškem trgu, potem pa je neznan kam zginil. Njegova rodbina prosi za poročilo, če bi ga kdo videl ali mrtvega našel. — V Slo v. Bistrici je zgorel kozolec trgovca Kopatscha, ležeč ob Tržaški cesti. Škoda je prav znatna.

— **Nevarno je obotel,** kakor poročajo gorški listi, odvetnik dr. Henrik Tumaj.

— **Iz Lokovca na Gorškem** poročajo, da je iz šestih ondnotnih kmečkih hiš 36 vojakov na bojišču.

— **Sedemdesetletnica narodnega delavca.** Na velikonočno nedeljo je slavil svojo sedemdesetletnico gospod Anton Trobec, posestnik pri Sv. Ivanu v Trstu, eden najzaslužnejših delavcev na narodnem polju v Trstu. V svoji rodni vasi in v vsi tržaški okolici je bil na čelu narodnemu gibanju od prvega početka pa vse do danes. Da se je narodna stvar na tržaških tleh tako bujno razcvetela in obrodila toliko dobrega sadu, ta zasluga pripada v nemali meri Antonu Trobcu in njegovim zvestim sodelavcem. Z zgleodom, dejanjem in z živo besedo je vzbujal svoje rojake k narodnemu življenju in delovanju ter s trudom in z nemalimi žrtvami dosegel, da je v razmeroma kratkem času zaslovela njegova rodna vas Sv. Ivan kot najbolj preobrnjeno in kot v narodnem oziru najbolj zavodno slovensko selišče v tržaški okolici. Neprecenljiva zasluga pa gre Trobcu kot očetu slovenske politične organizacije in slovenskega časopisja v Trstu. Trobec je namreč dal inicijativo za ustanovitev bralnega društva »Edinost«, iz katerega se je potem razvilo politično društvo »Edinost«, ki še sedaj toli uspešno krmari ladjo slovenske narodne stvari v Trstu. Tudi tržaška »Edinost«, ki se je iz malih začetkov raz-

vila v ugleden list, izhajajoč dvakrat na dan, se je porodila v Trobčevi hiši in prvi, ki ji je v gnotnem oziru kumoval, je bil Anton Trobec. Iz teh kratkih potez je že razvidno, kako zaslužen je za slovensko stvar v občini in v Trstu še posebej mož, ki je na Veliko noč slavil 70letnico svojega truda, dela in uspehov polnega življenja. Cestitkam tržaških Slovencev ob njegovi 70letnici se pridružuje vesoljno Slovenstvo, klicoč mu: Na mnogaja ljeta!

— **Hrvatski profesorji** v vojni. Izmed profesorjev, ki službujejo na hrvaških srednjih in tem enakih šolah, jih je 119 mobiliziranih in jih je doslej že osem v vojni padlo.

Razne stvari.

— **Cesar in vojni kruh.** Cesar in člani cesarske hiše v Schönbrunnu bodo dobili, kakor poroča »Neue Fr. Presse«, popolnoma enake izkaznice za kruh, kakor vsi prebivalci Dunaja. Enako tudi vsi člani dvora, uradniki, služabniki itd. Cesarski dvor je kakor vsako drugo gospodinjstvo priglasi svoje zaloge moke. Pek, ki ima dobavo za Schönbrunn, dobavlja pecivo popolnoma po predpisih za vojni kruh. Za cesarjevo osebo je kruh nekoliko bolj bel, ni pa iz same pšenične moke. Bel kruh se peče samo za cesarjev prvi zajetek, ker polagajo zdravniški važnost na to, da se v hrani cesarja ne izvrše prevelike izpremembe.

— **Otroci nadvojvode Frana Ferdinanda** so dospeli veliki teden na Dunaj ter bili povabljeni v palačo nadvojvodinje Marije Terezije. Od jeseni naprej bodo stanovali otroci stalno na Dunaju. Upravništvo je kupilo zanje veliko palačo z vrtom na Reiserstrasse v III. okraju. Princji bodo izdelali na Dunaju gimnazij, princesa Sofija pa bo dobivala privatni pouk.

— **Spomenik škofu Hittmairu.** Cesar je odredil, da se postavi za pegastim legarjem Hittmairu škofu v Lincu, dr. Rudolfu Hittmairu, spomenik v stolni cerkvi v Lincu.

— **Duhovnik na vešilih.** Korespondenčni urad javlja iz Carigrada, da je bil v Bejrutu očešen katoliški duhovnik Jusuf el Raik, po plemenu Arabec, ker je predsedniku francoskega parlamenta pisal pismo, v katerem mu je pojasnil razmere v libanonskem okrožju. To pismo je turška oblast zaplenila in imenovanega mašnika obsodila na smrt.

— **Vojni vjetniki v Rusiji kot tovarniški delavci.** Ruski ministrski svet je odobril načrt vojnega ministertva, ki ima namen zaposliti vojne vjetnike v industrijskih podjetjih. Pojgo temu je, da število vojnih vjetnikov ne presega 15 ostoikov vsega delavstva v podjetju, ki pride v poštev, iz ene tretjine mezde, ki jo bodo dobivali vjetniki, bodo zbirali poseben kapital, ki bo služil po vojni za poravnavo vjetniških računov na podlagi vzajemnosti.

— **Deželni pridelki Galicije.** Leta 1912. so pridelali v Galiciji nad 16 milijonov centov pšenice in rži. Cela Avstrija je pridelala 48 in pol milijona centov, slovensko ozemlje pa 2 in pol milijona centov. Ječmen pridelajo 3¹/₄ milijona q, Avstrija 17 milijonov, slovensko ozemlje 400.000 q, Ovsda d Galicija 7 mil. q, Avstrija 24, slovensko ozemlje pa dober milijon centov. Zelo bogata je Galicija fižola in graha. Da ga na leto skupaj 1 in pol milijona q, dočim ga dā cela Avstrija okoli 2 in pol milijona, slovensko ozemlje pa 200.000 q. Krompirja pridelajo v Galiciji na leto 58 milijonov q, v Avstriji 128 in pol milijona q, na slovenskem ozemlju okoli 5 in pol milijona q. Zelja d Galicija okoli 3 milijone q, Avstrija 8 do 9, slovensko ozemlje pa nekaj čez en milijon q.

— **Nemiri v Italiji.** Za Italijo so nastali hudi časi. Nehal je tujski promet, ki je vsako leto prinesel milijone v deželo in tudi dela ni. Običajno je šlo vsako leto na stotisoče ljudi v inozemstvo na delo, ki so potem na zimo prinesli milijone domov. Lani pa so morali vsi v avgustu domov in zaslužki so izostali. Temu velikanskemu izpadu se je pridružio še pomanjkanje živil. Največ žita je dobivala Italija iz Amerike in Rusije, toda lani so ameriško žito pokupili Angleži in Francozi, ruskega žita pa ni bilo mogoče dobiti, ker so Dardanele zaprte. Beda je velika. Kralj je za podporo ljudi na Beneškem daroval 100.000 lir. V Frichianiju so brezposelni ljudje napadli mestno hišo in so s kamni razbili vsa okna. Zgodilo se je to ravno med tem, ko je imel občinski svet sejo. Župan se je vsled teh dogodkov odpovedal.

— **Čiščenje nemškega jezika.** Vsak narod gleda na to, da je njegov jezik kolikor mogoče čist. Nemci se v tem oziru posebno trudijo, pač tudi zato, ker je v nemškem jeziku toliko tujk, kakor v nobenem drugem. To je posledica razmer, v katerih se

je porodila in se razvila nemška kultura. To čiščenje jezika seve ni lahko. Nemci imajo celo posebno društvo, ki trebi tuje iz jezika. S kakimi težavami se je boriti, priča poročilo, ki ga je te dni priobčil »Berliner Tageblatt«. V Berlinu je bilo zakazano, da se morajo odstraniti vsi nemški napisi. Ker so krojačice, šivilje in klobučarice pustile svoje francoske napise »Modes, Robes, etc.«, je izšel drug tak ukaz in obenem so oblastveno prijeli nekega brivca, ker je imel na svoji tabli zapisano tudi besedo »Coiffeur«. Reklo se mu je: »Zapišite nemško besedo.« — »Dobro,« je odgovoril nedolžni brivec, »hom pa zapisal »Friseur.« — »To je tudi francoska beseda,« se mu je odgovorilo. — »Saprament,« se je razhudil brivec, »če smejo tajni svetniki imeti svoje salone in svoje balkone, se smem tudi jaz imenovati Coiffeur ali pa Friseur.«

Cudna pota dopisnice. Kakor pripovedujejo brnske »Lid. Noviny« je doživela neka skromna dopisnica, poslana iz olomouškega predmestja Charvaty v Olomouc čudno usodo. Dopisnica je bila odposlana 20. novembra 1914. Odpošilatelj se je zmotil: napisal je adresu »Gdčna M. S. v Olomoucu, Uredni četrt 3« na levo polovično prvo stran dopisnice, dopis na desno polovico, ki je namenjena za naslov. Tekst dopisa je bil popolnoma vsakdanji: »V ponedeljek me ne pričakuj. Imamo kolone. V. S.« Dopisnica se je podala na pot. Toda mesto v Olomouc je šla — v Ameriko. Tam so se poštni uradi silno temeljito z njo pečali. Iskali so v tekstu, ki naznanja gospodični Mici, da imajo doma kolone, kak ameriški kraj, toda zamanj. Prišli so do spoznanja, da je adresa napačna in s sramotnim pečatom »Adres incorrect. — Missdirigert« se je vrnila dopisnica v Evropo. Srečno je ušla angleškim in francoskim križarkam, ki tako rade preiskujejo avstrijsko pošto, ter je romala preko Švice nazaj v moravsko svojo domovino. Kot »inozemska pošiljka« je morala v Brnu še v vice vojaške cenzure, ki ji je napečatila spričevalo: »Überprüft — Militärzensur Brünn« in umazana, toda nedolžna kakor angelj se je oglasila v soboto 27. t. m. zopet na domači pošti v Charvatih. Tam so jo gledali z velikim začudenjem. Toda tokrat se niso dali več premotiti in tako je gospodična Mici po štirih mesecih vendarle zvedela, da so imeli nekega lepega novembrskega ponedeljka doma kolone. — Največja uganka je seveda ta, kako so mogli pahnuti ubogo dopisnico na sedaj tako nevarno pot preko morja. Smatra se, da je kak uradnik čital podpis V. S. za M. S. ter si ga brihtno razlagal za »United Staates« — Združene države.

Prosveta.

Malo gledališče. Velikonočni ponedeljek zvečer je priredilo vodstvo daljšo predstavo z mešanim sporedom. Lepak oznanja tri točke: Rendezvous, veseloigro v enem dejanju, ki jo je spisal pl. Zeska, prevedel na Milan Skrbinšek, intermezzo, ki obsega več točk operetnih in resnih pesmi in izvorno igro »Vražja divizija«, ki vsebuje, kakor pravi gledališki list, pol dejanja in sta jo spisa Potnik in Danilo. Obe igrici je vodil gosp. Danilo. Scenerija je bila okusna kakor vedno in v tem oziru gotovo ne zasluži vodstvo drugega, nego hvalo. Dejanje prve igrice se vrši po naznanilu lepaka »na divanu v stanovanju Gastona«. Ta mladi lahkoživec ljubimka z dvema zakonskima ženama. Blondinka ga obišče in prosi, naj bi ji šel nečesa kupit. On gre in med tem pride brinetka. Dogovorita se, da ga počaka v sobi le brinetka, blondinka pa stopi v sosednji kabinet. Gaston se vrne in je naglo zmeden. Brinetka ga prosi, naj odpre okno, in medtem gre ona v sosednji kabinet, na divan pa sede blondinka. In tako teče ta reč svojo običajno lahko pot. Varieteta stvarca je, ki ji je treba predvsem dveh jako lepih in imponirajočih dam in gospoda z veliko igralsko rutino. Gospoda Groma Gaston je bil pretragičen in predeklamatorski. Blondinka je igrala gospodična Vera Danilova, brinetko gospa Bukšekova, strega in kratkočasna sluga pa z znano spretnostjo gospod Danilo. Nato je nastopila gospodična Štefka Lepuševa, subreta slovenskega gledališča v Trstu. Pela je nastopno pesem poštarjeve Kriste iz Zellerjeve opere »Ptičar«, dalje pesem iz opere »Punčka« (Andran) in končno se je pokazala v vlogi Marošija iz Kalmánove opere »Jesenski manever«. Gospodična se prijetno giblje po odru, ima prijazne operetne geste in poje z nemočnim a živahnim glasom. Publiko se je takoj prikupila in žela dosti ploskanja in hvale. Gospodična Vera Danilova se svojega prvega kupleta ni naučila. Sicer ni zato nobene škode, ker ni kuplet nič

prida, vendar je nerodno, če pevka sredi druge kitice obstane, in mesto da bi pela naprej, reče med pobrenkavanjem klavirja suflezi: »Ja, ljuba moja, tako pa ne gre.« Gospodična Vera je hotela že oditi, a stvar si je tik vrat premislila, vzela suflezi tekst in pela čitajoč naprej. Občinstvo je bilo nejevoljno. Sikalo je in celo par zvižgov je bilo vmes. Mislimo, da smo vsi enih misli, če rečemo gospodični Veri isto, kar je rekla ona suflezi: »Ja, ljuba moja, tako pa ne gre! Celo pri Malem gledališču ne!« — Pravi umetniški užitek večera so bile pesmi, ki jih je pela gospa Marija Peršlova, in sicer Mihlova »Človeka nikar« in Frimlovi pesmi »Jen trochu lasky« in »Bože to bříchem«. Ona je s svojim nenavadno obsežnim altom in z izrazom pristnega čustva rešila v velikem slavo in čast večera. Ob koncu smo gledali dva oficirja iz »Vražje divizije« in gospodično Štefko Lepuševu v vlogi varietetne pevke. Stvarca je zabeljena s prijazno pikanterijo. Oficirja sta bila g. Zeleznik in g. Danilo. Ta dva kakor gospodična Lepuševa — vsi so bili dobri in kratkočasni. Oddelek »Slov. filharmonije« je igral med drugim Gostinčarjevo koračnico »Vražja divizija«, ki jo je orkestriral g. A. Pahor. Bila je na programu, a pravega vtiska ni bilo mogoče dobiti. Sploh bi bilo modro, če bi se posluževala vsaka godba takega programa, ki ga vsaj za silo zmore. Tudi gospod, ki je spremljal pevske točke na klavirju, je slabo pomagal k uspehu. Dvorana je bila skoro razprodana. P.

Rnjževnost.

— »Ljubljanski Zvon«. Vsebinska aprilovega zvezka: Oton Zupančič: Razgovor. — Josip Kostanjevec: Na solnčnih tleh. (Dalje prihodnjič.) — Fr. Milčinski: Naši in vojna. — Dr. Fr. Ilešič: »Evropa z liro.« — Ivan Albreht: Kako bi z vami šel. — Ksaver Meško: Sin. (Konec prihodnjič.) — G. Cremonnik: Jurčičev »Ivan Erazem Tatnabah«. — Književna poročila: Dr. Fr. Ilešič: Publikacije »Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti« v Zagrebu. — J. Ribič: Svetovna vojska. — — Tad. Stan. Grabowski, Zygmunt Krasinski v literaturah slowianskich.

Brzobjavna poročila.

Izpremema v poveljništvu ruske severne armade.

Petrograd, 4. aprila. (Kor. urad.) General Aleksejev je bil imenovan na mesto generala Russkega za vrhovnega poveljnika ruskih severnih armad. Aleksejev se je udeležil rusko - turške vojne leta 1877. in je bil za časa japonske vojne generalštabni šef kijevskega vojaškega okrožja.

Samouprava na Poljskem.

Petrograd, 4. aprila. (Kor. urad.) Od carja potrjen sklep ministrskega sveta razširja mestno samoupravo z dne 24. junija 1892 na mesta Ruske Poljske.

Zračna vojna.

Pariz, 5. aprila. (Kor. urad.) Kakor poroča »Temps«, je neki nemški aeroplan v soboto dopoldne že šestič bombardiral Saint Die. Vrgel je 4 bombe. Ena izmed bomb je poškodovala 3 osebe, ostale so napravile samo neznatno škodo.

Potopljene ladje.

London, 5. aprila. (Kor. urad.) Mali angleški parnik »Oloine« je bil med otokom Guernsey in Calaisom torpediran. Posadko so rešili. Rusko jadnico »Hernes« je na vožnji v Mehiko pri otoku Wight zadel torpedo. Moštvo je bilo rešeno.

Zaustavljen španski parnik.

Lyon, 5. aprila. (Kor. urad.) Kakor javlja »Nouvelist« iz Nizze, je v noči od 2. na 3. aprila pomožna križarka »Corte« ustavila španski parnik »Theresa Fabragus« in spravila v Nizzo. Pri preiskavi ladje so našli v prostoru za tovore 2 Nemca, ki so jih aretirali.

Spominjajte se „Rdečega križa“.

Današnji list obsega 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Ljubljenici dam zlasti ob sedanjem času tako varčnih gospodinj so dragoceni darilni predmeti, ki se menjajo za prazne škatle od Koh - inoor gumbov - zaskočnikov (drukerjev). Na željo se da za to tudi denar v gotovini. Že čez deset let si je ta uredba pridobila zaupanje vseh pro-

dajalcev in kupcev. Tudi med vojno obstoji stvar naprej, kar sporočamo na premnoga vprašanja. Vključ izdatni podražitvi mnogega blaga se bodo premije, kakor prej dajale v isti izbiri (čez 400 predmetov od 1 K do 3 K) v isti vrednosti in isti kakovosti. Kdor Koh - i - noor premijskih kuponov doslej še ni zbiral, naj začne takoj in zahteva gratis in franko bogato ilustrovani premijski katalog od Waldes & Co., največje tvornice sveta za gumbe zaskočnike, Praga-Vršovice.

NEVNESE POKALISČE
IN BOJEVNO



Velika

izbera rožavice in raznovrstnih
parfemov

O. BRÄČKO
LJUBLJANA.
DUNAJŠKA CESTA 12.

+

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš nad vse dobi, ljubljani oče, oziroma brat, svak in stric, gospod

Andrej Božnar
poslovodja

včeraj, 5. t. m. po dolgi, mučni bolezn, previden s sv. zakramenti za umirajoče mirno in vdan v Gospodu zaspal. Pogreb nepozabnega bode v sredo, 7. t. m. ob 4. uri popoldne iz Leonišča na pokopališče k sv. Križu. Sv. maše zadušnice se bodo služile v uršulinski cerkvi v Ljubljani. Prosi se tihega sožalja.

LJUBLJANA, 6. aprila 1915.

Žalujoci ostali.

+

Krepak učenc

se takoj sprejme v trgovino specerije
J s p Pollak, Sv. Petra cesta 7.

+

Nevnatošstvo trgovskega bolniškega podporn. društva v Ljubljani javlja tužno vest, da je njegov mnogoletni redni član, gospod

Andrej Božnar
poslovodja velotvrčke G. C. Holzer

včeraj ponoči ob 11. uri previden s sv. zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspal. Pogreb bode v sredo dne 7. aprila 1915 ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice v Leonišču na pokopališče k sv. Križu. Dragega pokojnika priporočamo v blag spomin.

LJUBLJANA, dne 6. aprila 1915.

+

Po trtim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretržno vest, da je dne 3. t. m. ob 3 uri zjutraj v svojej toli oboževani domovini Vipavi izdihnil po dolgi mučni bolezn svojo blago dušo moj silno ljubljani brat

Franci Štajer
ekspertni akademik

v starosti 25 let. Zemeljski preostanki se prenese iz hiše žalosti »Vile Ane« in vinejo materi zemlji dne 5. t. m. ob 1/2 4 uri na vipavsko pokopališče.

Minka Šlajpah roj. Štajer,
sestra.

Brez vsakega posebnega obvestila.

+

Tvrška Karl G. Holzer v Ljubljani naznanja s tem žalostno vest, da je nje skoro 40 let kot poslovodja vestno in neutrudno delujoči gospod

Andrej Božnar

včeraj preminul.
Bodi zvestemu sotrudniku časten spomin.

V Ljubljani, dne 6. aprila 1915.

Stanovanje z vrtom

v vili s 3 sobami, kopalno sobo in vsemi pritliklinami, se odda s 1. majnikom. Zelo pripravno za penzioniste, ker v mirnem kraju. 857

Vprašanja pod »Miri dom/857« na upravn. »Slov. Naroda«.

Posestvo

Cesta na Rožnik št. 29, enorodbinska hiša, velik hlev, sadni in zelenjadni vrt, travnik v skupni izmeri 3575 m² se zaradi delitve dediščine ceno proda. 862

Naslov v upravn. »Slov. Naroda«

RAZPOŠILJA

ZELOČNA TINKTURA
lekarstva PICCOLIJA
v Ljubljani
krepka zelodna pospešuje slast in prebavo ter odprje telesa. PO POVZETJU

1 steklenica 20 vin.

Proda se lepa, novo zidana

hiša

v Trbovljah tik premogokopa. Hiša je zidana po novejših načrtih, zraven je vrt, ki meri 400 sežnjev. Pripravna je za vsakega vpkojenega gos oda, ker je pa na križišču večjih cest, je pripravna za vsako obrt. Cena 8.400 K. Več pove Fr. Murn, posestnik, Trbovlje. 858

Opozoritev!

Jaz Fran Jurca, veleposestnik, tovarnar in trgovec z lesom v Postojni, naznanjam s tem, da nisem plačnik za dolgove, ki bi jih napravil moj mladoletni sin Josip Jureca in da tudi nisem plačnik za nobene naročitelje, ki bi jih on brez moje vednosti napravil. To naj se blagovoli vpoštovati, da ne pride kdo iz neprevidnosti v škodo. Postojna, dne 30. marca 1915. 806

Fran Jurca.

Ivan Magdič
krojač prve vrste
Ljubljana, 282
v hotelu »pri Maliču«
(I. nadstropje)
(nasproti glavne pošte)
:: se priporoča. ::
Zaloga angleškega blaga.

Kupim proti takojšnjemu plačilu

posestvo

z velikim gozdovjem.

Natančni popis lege, obsega, oddalje od kolodvora, podatki rentabilnosti in cena naj se pošlje na naslov:

Peter Majdič, Celje.
856

Zenitna ponudba.

Mlad, akademično izobražen državni uradnik, vrnivši se iz bojnega polja, želi v svrhu ženitve resnega znanja z izobraženo gospodično ali mlado vdovo iz boljše rodbine. Ponudbe s sliko se želijo pod naslovom: **Tihl dom 809.** na uprav. »Slov. Narod«. Stroga tajnost častna zadeva/814.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili.

„SLAVIJA“
 Vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
 Rezervni fond K 60.780.736-18. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 129.935.304-25.
 Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.
 Vsa pojasnila daje:
 Cigar pisarne so v lasni bančni hiši
 Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici števil. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cení takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte.

Prporočila: največjo izbiro slavnkov za dame in deklece

Modni salon
Stuchly-Maschke
 Ljubljana
 Židovska ulica št. 3 Dvorski trg 7.

Solidno blago. Isposojevanje žalnih klobukov. Triznato nizke cene.
 kakor tudi bobato zalogo žalnih klobukov

Kontoristinja

z večletno prakso, popolno večša knjižgovodstva in vseh pisarniških del, samostojna moč, želi premeniti službo. Nastop tudi lahko takoj. Ponudbe pod „1914/1915/855“ na upr. »Slov. Narod« 855

Mesto pisarniškega pomočnika, pisarniške službe

ozir. kaj enakega išče možki, ki je bil svoj čas že v notarski pisarni kot pisarniška moč. Vojašine prost ter še samec. Ponudbe se prosijo pod „Vestnik/804“ na uprav. »Slov. Narod«.

Krapinske toplice (Hrvaško.)

zdravijo protin, revmatizem, ischias.
 Otvoritiev 20. aprila.

SANATORIUM EMONA
 ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI
 PORODNIŠKA
 LJUBLJANA, KOMENSKEGA ULICA 4
 SEF-ZDRAVNIK PRIMARJ DR. FR. DERGANČ

C. kr. avstrijske državne železnice.

VOZNI RED

Izveleček z veljavnostjo od 1. septembra 1914.

Z veljavnostjo od 1. septembra 1914 bodo vozili do preklica v okviru tukajšnjega ravnateljstva s odaj navedeni vlaki po od 1. maja 1914 veljavnem poletnem voznem redu. Teh vlakov se lahko poslužujejo vsi civilni potniki brez prislilnega legitimiranja.

Civilni potniki, ki se polijejo v Pulj, morajo imeti legitimacije od c. i. kr. poveljstva vojne žuke v Pulju.

ODHOD iz Ljubljane glavnih kolodvor, samo osebni vlaki:

- 6-00 zjutraj v Kranj (Tržič), Jesenice, v Trbiž.
- 8-05 dopoldne v Grosuplje (Kočevje), Trebnje (St. Janž), Novo mesto, (Straža-Toplice), Buhjarci.
- 11-30 dopoldne v Kranj, Jesenice, Trbiž, 12-52 dopoldne v Grosuplje, Trebnje, Novo mesto (Straža-Toplice), Buhjarci.
- 6-30 zvečer v Kranj, Tržič, Jesenice, Celovec čez Salzburg na Dunaj.
- 6-38 zvečer v Grosuplje (Kočevje), Trebnje, Novo mesto, Buhjarci.

PRIBOD v Ljubljano glavnih kolodvor, osebni vlaki:

- 7-35 dopoldne iz Jesenic, Kranja (Tržiča).
- 8-56 dopoldne iz Novega mesta, Trebnje (St. Janža), Grosuplja (Kočevja).

11-16 dopoldne iz Trbiža, Jesenic, Kranja
2-35 popoldne iz Buhjarcev, Novega mesta (Straža-Toplice), Trebnje, Grosuplja
8-20 ponoči iz Trbiža, Jesenic, Kranja, (Tržiča).
9-23 ponoči iz Novega mesta, Straža-Toplice, Trebnje (St. Janža), Grosuplja, (Kočevja).

Kamniška železnica.
ODHOD z državnega kolodvora v Kamniku z mešanimi vlaki
7-40 dopoldne, 2-30 popoldne in ob 7-15 zvečer.
PRIBOD iz Kamnika v Ljubljano ob 6-42 zjutraj, 11-00 dopoldne in ob 6-15 zvečer.

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

Razglas.

De 11. aprila se zopet sprejemajo v srednji hiši mestnega magistrata (pritičje, prva vrata na levo) in steor vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne

priglasí za nakup krompirja.

Prodaja krompirja je namenjena za aprovizacijo vseh slojev ljubljanskega prebivalstva, vsled česar ga lahko naredi vsakdo.
 Oddaja se krompir tudi v prav majhnih količinah, da se tako odpo-more zlasti revnejšim ljudem. 1 kg krompirja stane 12 vinarjev.

Mestni magistrat ljubljanski,
 dne 3. aprila 1915.

Svilnate špicaste čepice

(Zipolomützen)
 v modnih barvah, gladke, tudi s pisanimi robovi pošiljam samo preprodajalcem proti povzetju ali dunaiskim referencam.
 ALBERT WATZNER, Dunaj I, Kohlmessegasse 8/B.

Sprejme se

Kontoristinja

vešča slovenskega, hrvaškega in nemškega jezika. Pismene ponudbe naj se pošljejo na „poštni predal števil. 8, glavna pošta“.

Njegova c. in kr. Visokost nadvojvoda dr. Leopold Salvator je obiskal tvornico Waldes Koh-i-noor dne 13. februarja 1915 in je ostal ondi z največjim zanimanjem mesto napovedanih 40 minut 2 uri in 20 minut.

Pred vojno je elita našega delavstva izdelala veličanske množine iz najboljšega materiala in zato dobavljamo



Koh-i-noor
 zaskočni gumbi.

Najboljša svetovna znamka.
 Garantirano brez rje.



dokler je kaj zaloge brez vsakega povišanja cene.

Dopolnite takoj svojo zalogo Koh-i-noor zaskočnih gumbov („drukerjev“), da vam ne bo treba pozneje za manjvredne znamke plačati istih cen.

!! Premije v enaki vrednosti in !! enaki kakovosti kakor poprej !!

Bogato ilustriran katalog pošilja brezplačno:

Waldes & Ko.

Praga — Vršovice,
 Draždane — Varšava.

Največja tvornica zaskočnih gumbov na svetu.

Naš novi oddelek za vojaške predmete izdeluje:
 cinkaste hlačne gumbe, patentne predorne gumbe, gumbe za plašče, legitimacijske pušice, zaponke za životna jermena itd.
 Vzorcí in cene na zahtevo.